உ

கணபதி துணை.

அந்தகக்கவி வீரராகவமுதலியார்

இயற்றிய

திருவாரூருலா.

இஃது

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து
தாம் நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையுடன்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

"செந்தமிழ்"ப் பிரசுரம்—௧௬.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1910.

விலை அணா 4.

திருவாரூருலா.

காப்பு.

வாதாவிவிநாயகர்துதி.

கமலைக் கருள்செய் கமலைத்யா கேசர்
கமலைத் திருவுலாக் காப்பாங்—கமலைவயன்
மீதாவி வேழமுக மீன்குதிக்கு மப்பதியில்
வாதாவி வேழமுக வன்.

மாற்றுரைத்தவிநாயகர்துதி.

பாந்த ளணியணிந்த பாலொத்த மென்மொழியாள்
காந்தர் தியா கேசருலாக் காப்பாகும்—பூந்தாளிற்
போற்றுரைத்த வாரணமே பொற்சிலம்பாங் கைச்சிலம்பு
மாற்றுரைத்த வாரணமே வந்து.

அவையடக்கம்.

ஆதியுலா வாலுருகு மாரூ ரனைத்தமியே
ஞேதியுலா வாலுருக்க வுன்னினேன்—சோதிகையு
மாநாக முங்குழைக்கு மாமேரு வெற்பையொரு
பூநாக முங்குழைத்தல் போன்ம்.

நூல்.

க. நீர்பூத்த தாமரையி னிற்குந்தே வாதியா
வேர்பூத்த வொன்பா னெனும்பேருய்ச்—சேர்பூத்த

(பாடபேதம்) வாதாவிவிநாயகர் துதி.

'அமலைக் கொருபாக ராரூர்த் தியாகர்
கமலைத் திருவுலாக் காப்பாங்—திமிலவயன்'
'கமல வயன்'

அவையடக்கம்.

'ஆதியுலா வாலுருக்கும்'
'பூநாக முங்குழைத்தல் போல்.'

௨. வேதாந்த மேதெளிந்த சைவ விழுப்பொருளாய்
நாதாந்த மேயாய் நடிக்கின்றோன் — வேத

௩. முறைமையா லோது முதுபரா சத்திக்
கிறைமையா மெல்லைக் கிறையோ — னிறைவி

௪. லொருதலையி னானு மொருதலையிற் சாய்ந்த
வரிதலையுஞ் சேதிப்ப தாகக் — கருதிய

௫. வானோர் சிதலாய் வரும்புற்றில் வந்தந்த
வானோ ருளத்துளக்க மாற்றினோன் — போனநாள்

௬. வில்லை மகபதிக்கு வில்லாம் படிதந்து
முல்லை யரிக்கு முடிதந்தோன் — றொல்லைச்

௭. சனகர் முதன்முனிவர் சாரக் கலிதீர்த்
தனக வொளியு மளித்தோன் — வினைகழிப்ப

௮. வார்த்த முடிக்கங்கை யாழ்ந்தே யெழுந்தேவ
தீர்த்த மலம்புகுண தீரத்தோ — னீர்த்த

௯. வொருசங்க மாமுனிவ னொண்கை யிரண்டும்
வருசங்க தீர்த்த மருங்கோன் — பொருசங்க

௧௰. வேலைக் கமலை புகுந்திறைஞ்ச வேட்டதிரு
மாலைப் புணர்த்த வரத்தினோன் — காலை

௧௧. வருங்கம லாலயப்பெண் வந்திப்பத் தன்னூர்க்
கிருங்கம லாலயப்பே ரிட்டோன் — பெருங்கண்ணன்

௧௨. செய்யுங் கருத்து முடித்த திருவுருவா
யுய்யுஞ் சுரரரசுக் கோரரசா — யெய்தியவன்

௧௩. பண்டு பணிப்பப் பணிந்து முசுகுந்தன்
கொண்டு வரக்கமலை கோயிலா — வொண்டொடிக்கை

௧௪. மானுமொரு செவ்வேளு மானுமழு வுந்தரித்த
தானுமொரு சிங்கா தனத்திருந்தோன் — மாநகரை

௧௫. மேய்ந்து வலம்புரிந்த மெய்க்கோவு மக்கோவை
யாய்ந்து வலம்புரிந்த வாடவனும் — போந்து

௧௬. மதியி னமைச்சனு மன்னுமெனச் செய்து
கதியும் வழங்குகழலோன் — முதுவன்

(பா-ம்) ௨. 'வேதாந்தத் திற்றெளிந்த சைவ விழுப்பொருளின்'
௫. 'உளத்துக்கம்'
௧௨. 'சுரவரசுக்கு'
௧௨-௧௩. 'எய்தியவர், பண்டு பணியப்'
௧௬. 'மதியு மமைச்சனும்'

கஎ. றிரிசங்கு கோட்டிபடு தேவதீர்த் தத்தாற்
றிரிசங்கு மெய்சேரச் சேர்த்தோன்—சுருதியன்வாய்க்

கஅ. கள்வினையு முள்ளாவி காரி விருத்திரனைக்
கொள்வினையு மந்நீரிற் கோவித்தோ—னல்வினைப்பேய்க்

ககூ. கந்தக் கயையா லுறுநன்றி கொன்றமையு
மிந்தக் கயையா லினிதறுத்தோன்—செந்திருத்தா

உ0. டேடிப்பண் டோடி வருமறையோர் செய்வணக்கங்
கோடிக்குங் கோடியாங் கோலத்தோ—னெடுந்தேர்ப்

உக. புத்தன் மகப்பேறு கூறினோன் பண்டொரு
சித்தன் மகப்பேறு சிந்தித்தோன்—முத்தி

உஉ. பொருகோபக் கூற்றுலகிற் போயாவி மீண்ட
விருகோ கரணர்க்கு மீந்தோன்—முருகு

உங. பொலிசித் திரகாயப் பொற்காய வேந்தாற்
குலிசித் திரநாமங் கொண்டோன்—கலிபயந்து

உச. முத்தீர்த்த சீகரத்து மூன்றரைக் கோடியா
மத்தீர்த்தம் புக்க வபயத்தோ—னித்தகைய

உரு. வூரெல்லை கொண்டநா ளும்பர்க்கு மிம்பர்க்கும்
பேரெல்லை தோன்றாப் பெரும்பெருமா—னேரேழுஞ்

உசா. சோதி விடங்கமே யாயினுந் தொன்மையாம்
வீதி விடங்கமே மேவினோன்—போதமே

உஎ. யண்ணமணித் தண்டி லசைந்தா டியபெருமா
டண்ணமணிச் சிங்கா தனப்பெருமாள்—விண்ணோர்

உஅ. திருமாளா தாட்கொண்ட தேவ ரகண்டப்
பெருமா டியாகப் பெருமாள்—விரிபுவன

உகூ. முற்றத் தழைப்ப முதியவிதிக் காமிகத்திற்
கொற்றத் தியாகக் கொடியேற்றிச்—சுற்றெங்கும்

ங0. வம்மின் றியாகர் மலர்ச்சே வடிவணக்கஞ்
செய்ம்மி னெனவனந்தந் தேவர்க்குந்—தம்முறையின்

(பா-ம்) உக. 'மகப்பேறுங் கூறினோன்'
,, 'மகப்பேறுஞ் சிந்தித்தோன்'
உங. 'குலிசித் திருநாமம்'
,, 'கலியாய்ந்து'
உச. 'அவயத்தோன்'
உரு. 'ஊரெல்லை கண்டநாள்'
ங0. 'வம்மின்றியா கேசர்'

௩௧. மிக்குத் திருத்தூதே விட்ட திருமுகமே
திக்குத் தொறும்போந் திருநாளிற்—புக்கிறைஞ்சுந்

௩௨. தேவரைவாழ் வித்துத் தெரிசிக்கப் பிந்திவருந்
தேவரைவா திக்குந் திருநாளிற்—றேவர்த

௩௩. மம்பொன் மகுட மடர்ந்துதிருக் காவணத்துச்
செம்பொ னிரம்புந் திருநாளி—லம்பரத்துச்

௩௪. சோனைக் கெதிராச் சொரிபொற் படிதெய்வச்
சேனைக் களக்குந் திருநாளின்—ஞானத்துப்

௩௫. பாவித்தோர் கிண்கிணிக்கால் பங்குனி யுத்தரத்தே
சேவித்தோர் முத்தித் திருநாளிற்—பூவிற்

௩௬. கலித்தகட லேழுங் கமலையிற்புக் கென்ன
வொலித்ததிரு நாளி லொருநாட்—கொலைக்கடுவை

௩௭. யிந்துந் தனதுமகட் கின்ப மணம்புணர்த்த
தாய்ந்து திருமருக னுகத்தே—தோய்ந்த

௩௮. கனமணி வாங்கிக் கடல்கொடுப்ப தென்னத்
தினமணி வந்துதயஞ் செய்ய—முனையி

௩௯. னடன்மேய சேயரிக்க ணல்லியங் கோதை
யுடன்மேய பள்ளி யுணர்ந்து—படியின்

௪0. முழுப்புணரி யுள்ளிரண்டு முற்றுமற மற்றை
விழுப்புணரி யைந்தும்போய் வீழ—மொழுக்கென்ன

௪௧. நெய்யுந் ததியு நிறைபாலுந் தேனுநறை
பெய்யும் புனலும் பெரிதாடிப்—பொய்யா

௪௨. மறையாதி சைவர் வகுத்த வகையிற்
குறையாது செய்பூசை கொண்டு—பொறைவில்லுங்

௪௩. கோட்டிக் கணைக்கணையாய்க் கோடாத தேர்சுமந்து
காட்டித் திருந்துதிருக் காப்பணிந்து—கோட்டுமையா

௪௪. ணையு மருங்கொத்த நண்பாற் பெருமாற்குச்
செய்யு மிதுவே சிறப்பென்னுப்—பையக்

௪௫. கணைய மறைநூலிற் கஞ்ச னிழைத்த
தணைய திருத்தா சணிந்து—கனகவுடை

௪௬. வானு மராக்கச்சும் வாளரவும் போய்வளைத்த
கோனு மருளிக் கொளவீக்கி—வாளிரவி

(பா-ம்) ௩௧. 'மிக்குத் திரிதூது'
௩௪. 'பொற்பொடி'
௪௧. 'ததிபாலுந் தேனு நிறைநறையிற்'
௪௬. 'வாளராப் போய்மலைத்த, கோனுமருவிக்'

சஎ. வன்னச் சடில மதியோடு பங்குபிடித்
தென்னக் கிரீட மினிதேற்றித்—தன்னுழைபு

சஅ. மேற்றிய காப்பு மெதிர மதியிரண்டு
தோற்றியெனச் செவ்வந்தித் தோடேந்தி—யாற்றிய

சகூ. வாலமணிக் கண்டத் துமையமைத்த வங்கையெனச்
சாலமணிக் கண்ட சரம்பூண்டு—மேலுரகன்

ருo. ரூங்கு மொருமடந்தை தந்தைகாந் தன்பிறப்புத்
தாங்கு முறுப்பைத் தழீஇயென்னத்—தூங்கு

ருக. மிலயப் புயங்கத் தசையுமிணைத் தோளில்
வலயப் புயங்கம் வயக்கிப்—பொலன்மிடற்று

ருஉ. மஞ்சி னிழிந்த மழைக்கொழுந் தாரையென
விஞ்சு புரிநூலை மேலமைத்துக்—கஞ்சக்

ருங. குருகங்கை நாயகி கொங்கைத் தழும்புக்
கொருகங்கை நாயகி யூடித்—திருமார்பிற்

ருச. பார்த்தமையு நக்கமையும் பாய்ந்தென்னச் செங்கழுநீர்
சேர்த்தமையு முத்துஞ் சிலபூண்டு—மார்த்தாண்டன்

ருரு. முன்னந் தனைமறைத்த முன்னோற் கொருதிகிரி
யின்னங் கொடாமைக் கிருகரமுந்—துன்னிப்

ருசு. பிடித்து வணங்கியெனப் பேருலகம் விற்குந்
தடித்து மணிக்கடகந் தாங்கி—நொடித்தமிழி

ருஎ. லுந்தி யெனும்பெயரா லுந்தியுந்தன் பூதத்தாற்
சிந்தி நுரைதிரைக்குஞ் செய்கைபோற்—பந்தி

ருஅ. மருவுதர முத்தின் வருக்க நிரைத்த
திருவுதர பந்தனமுஞ் சேர்த்தி—யொருபொதுவின்

ருகூ. மீது குனிப்ப வியந்து பதஞ்சலிதான்
போது மெனச்சரணம் பூண்டென்னப்—பாதத்தி

(பாடம்) சஅ. 'தோடணிந்தே, யாற்றரிய'

சகூ. 'மணிகண்டத்து'

,, 'மணிகண்ட சரம்பூட்டி'

ருo. 'பிறப்பைத்'

ருக. 'புயங்கத்திசையும்'

,, 'புயங்கந் தசையும்'

ருச. 'சிலசூடி'

ருஎ. 'சிந்து நுரைதிரைக்குஞ் சீர்போலப்'

ருஅ. 'பந்த வருக்க நெருக்கும்'

௬௦. லாடிய பாம்பு மரிபெறுத் தன்பேறு
பாடிய கிண்கிணியும் பந்தித்து—நீடிய

௬௧. நீலத் தரிவணங்க நின்றநாட் பாற்கடலின்
கோலத் துளிபொதுளிக் கொண்டதோ—மாலுக்

௬௨. கடியை யறிய வரியதிரு மேனி
நெடிய தழல்பூத்த நீறோ—கடவுளுக்கு

௬௩. வண்ணந் திருவந்தி வண்ண மெனும்படிக்குத்
தண்ணம் பெருநிலவு தந்ததோ—வண்ணலைப்

௬௪. போய்முத் தரணி பணியும் பொழுதெவர்க்கும்
வெய்முத் தெனக்காட்டு மெய்க்காட்டோ—மாமலையின்

௬௫. மங்கை யொருபாற் கலந்தமைக்கு மாறேற்ற
கங்கை முழுதுங் கலந்ததோ—வங்கெதிரோ

௬௬. சார்ந்த திகம்பரத்தாற் றுரு வனமடவார்
கூர்ந்த நகைவெள்ளங் கோத்ததோ—காந்தி

௬௭. திவளப் பொலிவதெனச் செந்திருமெய் யெங்குந்
தவளக் கருப்பூரஞ் சாத்திப்—பவளநிறம்

௬௮. போர்த்த பளிதப் புதுமதியூர் கொண்டென்னச்
சேர்த்த திருவா சிகைசாத்தி—யேத்தி

௬௯. யெனைத்தவஞ் செய்த விடப்பா லுமைக்கு
நனைத்தண் மகுட நதிக்கு—முனைத்தகண்

௭௦. ணேறு சுடர்க்கும்பே றென்னலு மென்ன தவப்
பேறு முழுதுமிது பெற்றதென—நீறணிவா

௭௧. ரோங்கலு மீது முலோக குலமதனுற்
றுங்கலு முண்டுகொலோ தாயமென—வாங்குச்

௭௨. சுருதிநிலைக் கண்ணாடித் தோன்றரியான் றோன்றப்
பருதிநிலைக் கண்ணாடி பார்த்துச்—சுருதியும்

௭௩. வேத வனமடைத்தோன் மேனா ளதுதிறந்தோன்
றாத னெனவிடுத்தோன் சொற்பாட்டுங்—கர்தலித்து

(பா-ம்) ௬௫. ‘கலந்தமைக்கு மாறாக’
௬௭. ‘தவளத் திருச்சாந்து’
௬௮. ‘கோத்த திருவா சிகைகோட்டி’
௬௯. ‘எனைத்தவஞ் செய்தும்’
௭௧. ‘தாயமெனப்—பாங்கின்’
௭௨. ‘சுருதியுடன், மூவர்தே வார முதலாக வோரைந்து, தேவ வருண் மாலை செவிச்சார்த்தி—யாவர்களுங், கல்லென்னும்’
௭௩. ‘சொற்பாட்டு—நாதற்கு’

எச. நானூறு காரிகையை நல்கினேன் வாசகமுந்
தேனூறு மாறு செவிச்சார்த்தி—வானோடர்

எரு. கல்லென்னும் வெள்ளக் கதிவிலக்குங் கைப்பிரம்பிற்
கல்லென்னு முண்டியான் கான்முளையும்—வில்விசயன்

எசா. செம்மனுக்குத் தோள்கொடுத்த செம்மலையி னுங்கழித்த
செம்மனுக்குத் தோள்கொடுத்த செம்மனும்—நம்மயிலைப்

எஎ. பெண்ணையே யென்பினாற் பெற்றுப் பெறுதவாண்
பெண்ணையே பெண்ணாகப் பெற்றானும்—முண்ணப்போ

எஅ. யப்பூதி யந்துறந்த வாருயிரைத் திங்களூ
ரப்பூதி மைந்தற் களித்தோனு—மெப்போது

எகூ. மப்பரவை யிட்ட வவிர்சடையோன் றாதினு
லப்பரவை யிட்ட மடுத்தோனுஞ்—செப்பரிய

அ0. வஞ்சம்பு வாசி யகற்றினேன் முன்கொணர
வஞ்சம்பு வாசி யழைத்தோனுந்—துஞ்சமளி

அக. யம்பற்குப் போதற் கருமைப் பெருமானை
யம்பற்குப் போதற் கழைத்தோனு—நம்பற்குக்

அ௨. காற்சிலம்பின் சந்தணிந்து கண்ணி யணிந்துதினங்
காற்சிலம்பு கேட்டதிருக் காதோனு—நாற்சிலம்பக்

அந. கற்றூவிக் காவிக் கமலைவாய்த் தன்மகவைக்
கற்றூவிக் காவி களைந்தோனுஞ்—சற்றேனு

அச. மெள்வா யலைநீ யிறைக்கடிமை யாக்குமெனி
னெள்வா யுமிழெனக்கு மென்றோனு—முள்வாய்ப்

அரு. பிறங்குதிருத் தொண்டைப் பெருக்குந் தொழிற்குக்
கறங்குதிருத் தொண்டக் கடலுந்—திறங்கொள்

(பா-ம்) எஎ. 'பெண்ணைப்பெண் ணுக்கு பெருந்தகையும்'
எஅ. 'அப்பூதி யார்க்களித்த வண்ணலும்'
எகூ. 'அப்பரவை யிட்டஞ்சே ரண்டகையுஞ்'
அ0. 'அஞ்சம்பு வாசியழை யாளரியுங்'
அக. 'அம்பர்க்கு'
,, 'அழைமுதலும்'
அ௨. 'காதிறையும்'
அந. 'கற்றூவுக் காவிக் கமலைவாய்'
,, 'கற்றூவுக் காவி களைமனுவுஞ்'
அச. 'எனக்கே னேந்தலும்'
அரு. 'திருத் தொண்டப் பெருக்குந்'

௮௬. பசுபாச நீக்கிப் பதியாக்கு ஞான
விச்சைவார்சந் தான ரெவரு—மிசைதேன்

௮௭. மிசையுஞ்செவ் வந்தியின் வெண்ணிலா வெண்டோ
டசையுங்கம் பிக்காதி னானை—முசுகுந்தன்

௮௮. பொன்னாட்டி னுங்கொணர்நாட் பொற்கோயிற் காணிக்கு
முன்னாட்டுந் தான முதன்மையருஞ்—சொன்னாட்டுஞ்

௮௯. சைவச் சுருதித் தலைவரும் பல்கோடி
தெய்வப் பரிகரத்துச் சேயோரும்—பெய்வானு

௯௦. நந்தெறியு மேழ்கடலு நக்கி யெழுகுவடும்
பந்தெறியும் பூத பதாதியு—மெந்தைதிரு

௯௧. நீற்றோடு மஞ்செழுத்தி னெஞ்சோடு நெக்குருகும்
போற்றோடு மீண்டிப் புறம்போர்ப்பக்—கூற்றை

௯௨. யழலு முளரி யகக்கோளர் பந்தர்
நிழலு மருகு நிழற்ற—முழவியம்ப

௯௩. முட்ட வமரர் முடிபணியத் தண்டேறி
விட்டதிரு வாயில் வெளிப்பட்டு—நெட்டிலங்

௯௪. தேரா யெடுப்பளவோ சேமப் படைதொடுப்பக்
காராய வண்ணக் கணைகோடி—மேருவிற்

௯௫. கோடி யுரக குணங்கோடி கூடிடினுஞ்
சூடி யொருநொடியிற் சூழ்போதும்—பீடுகெழீஇ

௯௬. யன்றைத்தே ராழிக் கடும்பகைமைச் சேடனை
யின்றைத்தே ராழி யிரித்தென்னத்—துன்றி

௯௭. யெரிகின்ற வோரா யிரஞ்சுடிகை சோரத்
திரிகின்ற நேமி திகழ்ந்து—சுரநதியு

௯௮. மாய மதியு மரன்முடிக்கோ பங்கென்னுஞ்
சேய பெரிய திருத்தேரி—னேயர்

(பா-ம்) ௮௬. 'இசைவாஞ்சந் தானர்'
௮௯. 'சுருதித் தவரும் பலகோடி'
௯௧. 'அஞ்செழுத்து நெஞ்சோடும்'
,, 'புறம்பொற்ப'
௯௨. 'நிழலு மருங்கும்'
௯௩. 'முடிபடிய'
௯௪. 'சேமப் படைகொடுப்ப'
௯௫. 'சூடித் திருவீதி'
௯௮. 'அரன் முடித்தற் கொக்குமெனுஞ்'
,, 'சேயபே ராழித் திருத்தேரின்'

கூகூ. விசைய மனக்கமலம் விண்டசைய வெண்டிக்
கசைய வசையவசைந் தாடித்—திசைகவிந்த

க00. விண்புதையத் தூபத்தால் விண்ணோர் மலர்மழையான்
மண்புதையத் தேவியொடும் வந்தேறி—யொண்புணரிப்

க0க. பூசை யுவந்திங்குப் போந்தோனுக் கங்குதித்த
வாசை மதிநிழற்று மாறென்ன—வீசு

க0உ. மவிகை தொடநின்று ரண்டத் தளவுங்
கவிகை நிலவு கதிப்ப—வவியா

க0௩. விரிவிழித்தீக் கொண்டெய்யும் வேளிறப்ப வின்ன
மெரிவிழித்தீ மூட்டுமா றென்னக்—கருவிழிகள்

க0௪. வேலால மொத்தார்கள் வெண்கவரி வீசவிரு
பாலால வட்டம் பணிமாற—வேலை

க0௫. தருகொடியை மார்பகத்துத் தண்புயத்து ஞாலத்
தொருகொடியை வைத்தகொடி யோங்க—விருமருங்குஞ்

க0௬. சேயோ ரிருவர் திருவா குவுமயிலு
மேயோ ரிருவ ரிருபுள்ளுங்—காயு

க0எ. மருக்க ரிரதமீ ராறு மூடிவெள்
ளெருக்கர் பதினோ ரெருது—மருத்துவராய்

க0அ. நீடிருவ ரெண்மர் நிலாவொருவ ரைம்முனிவ
ரோடிருவர் மானமீ ரொன்பதும்—பாடுமிரு

க0கூ. காரிப் பெயரோர் கருணா ளியுங்களிறும்
வாரிப் பணையோன் மலைக்கானு—மோரெட்டு

கக0. வேந்தர் கரிவருடை மேதி நரர்மகரம்
பாய்ந்த கலைபுட் பகமேறு—மூர்ந்துவர

ககக. நாகர் கருடர் நவசித்தர் கிம்புருடர்
போக ரியக்கர் பொறியுரக—ராகநறுந்

ககஉ. தாமப்பூந் தேனூற் றலங்குழையக் கீழ்வீழ்ந்த
வேமப்பூண் கொள்ளரிய தென்றேக—வாமத்

கக௩. தருவி வரைப்பிறந்த வன்னத்தின் முன்னு
மருவிய கங்கை மருங்குந்—திருமகளு

கக௪. மண்மகளு நாமகளும் வான்மகளு மூன்றுதிருக்
கண்மகளும் பொற்றிகிரிக் கைமகளுந்—திண்மை

(பா - ம்) கூகூ. 'திசைகவித்த' க0௪. 'ஒத்தார்கை'
க00. 'வந்தேறிப்—பெண்புரியும்' கக0. 'நரமகரம்'
க0க. 'வாசிமதி'

௧௧௫. யெழுமா தருந்நீர்த்தத் தெண்ணின்மின் னாருந்
தொழுமா தரவினராய்ச் சூழக்—குழையின்

௧௧௬. மிசைத்தேன்செவ் வந்தியின் வெண்டோட்டு வண்டோ
டிசைத்தே னிருவ ரிறைப்ப—விசித்த

௧௧௭. குடமுழவு துந்துமி கொக்கரை தக்கை
தடமுழவு பேரி தடாரி—நடமுருடு

௧௧௮. கல்ல வடமொந்தை கல்லலகு சல்லரி
வல்ல படகம் வளைதாள—நல்யா

௧௧௯. ழகடு சிறியதுடி யாதிய வான
முகடு மதிர முழங்க—பகுடத்

௧௨0. தலையன் கொணரத் தருநாட்டி னும்பூ
வலையந் தனில்வந்தான் வந்தான்—கலியி

௧௨௧. னுகத்துக் கரிய வொருமறையோ னம்பர்
மகத்துக்கு முன்வந்தான் வந்தான்—சகத்தோர்

௧௨௨. தனையளவு காணாத தாளாற் பரவை
மனையளவு போய்வந்தான் வந்தான்—முனைவர்

௧௨௩. தெரிசனசிங் காதனத்தே செம்பொற் றியாகம்
வரிசை தரவந்தான் வந்தான்—சிரமிழந்த

௧௨௪. மாய னுயிர்திருப்ப வந்தான்வந் தானெனமுன்
சேய திருச்சின்னஞ் சேவிப்ப—வாயிற்

௧௨௫. சிறுகு மெழுகடலித் தேர்ப்பவனிக் கென்ன
மறுகு புரள வரலுங்—குறுகித்

௧௨௬. திருமாலை முன்சேரச் சேர்த்தமைக்குச் செல்வி
வருமால யத்துமட வாரு—மரிமகனை

௧௨௭. நிந்தித் துமையா ளிடுஞ்சாப நீக்கியது
சிந்தித் தவனார்த் தெரிவையரும்—வந்தொருவன்

௧௨௮. மேனகையை முன்சபித்த வெண்ணரையின் போக்கறிந்து
மானகரிற் பொன்னாட்டு மங்கையரு—நான்முகற்கி

௧௨௯. யாக முடிய விடையிலொரு பெண்புணர்த்த
போக மகிழ்ந்தவனார்ப் பூவையரு—மேக

௧௩0. வொருவிஞ் சையன்விடத் தூ தோதினோ னென்ன
வருவிஞ் சையர்மாத ராரும்—புரிசைவட

(பா : ம்) ௧௧௭. ‘நடைமுருடு’ ௧௨௮. ‘மேனகையைச் சாபித்த’
௧௨௨. ‘முனிவர்’ ௧௩0. ‘ஓதினோனென்றென்று’

கஙக. வாயிலா னீலகண்டப் பாணர் வரவழைத்த
சாயலார் கந்தருவத் தையலரும்—போயிறைஞ்ச
கஙஉ. வேதர் துலைத்தலையின் மேற்படியென் றிப்படியின்
மாதர் தொகையின் வகையோரு—நாதன்
கஙங. களத்திருளை வெல்லக் கணங்கூடு கின்ற
வளத்திருளைப் போலளகம் வாய்ப்ப—முளைத்திங்கட்
கஙச. கோடி யெனவெமையுங் கொள்ளுமென்று சென்றவெனக்
கோடிய நெற்றிக் குலமிலங்க—வோடி
கஙரு. யிடமா னெனத்தமையு மேந்துமெனப் போந்த
மடமா னெனக்கண் மதர்ப்ப—வுடனே
கஙசா. நறையமுத மிங்கிருக்க நஞ்சுண்ட தென்னென்
றறைவ தெனக்கனிவா யாடப்—பெறுவேயும்
கஙஎ. வேய்முத்துந் தத்தமக்கு மெய்யுறவா வெய்தியென
வாய்முத்துந் தோள்வேயும் வந்தெறிப்பக்—காமித்து
கஙஅ. வைத்த தலைவி வருமரபி யாமென்று
மொய்த்த மலைபோன் முலைபணைப்பக்—கைத்தலத்தே
கஙகூ. மன்னுந் துடிபோன் மகிழ்ந்துதொடு மெங்களையு
மென்னுந் துடிபோ லிடைநுடங்கத்—தென்னாரு
கச0. ரானந்தர்க் கெம்மை யணிந்துய்ந்தா ருண்டென்று
தேனந்தக் கஞ்சந் தெளிர்ப்பமெனப்—பானு
கசக. நிழற்றும் பருவ நிறத்தா மரைக்கை
மிழற்றுங் குருகுவாய் விம்ம—வெழிற்றெருவு
கசஉ. மன்று மணிமதிலு மாடமு மாடகச்செய்
குன்று முழுகக் குழாமீண்டி—நின்றிருபாற்
கசங. பொங்கும் பகீரதியும் பூத்தனைய திங்களுந்
தங்கும் பவளச் சடைக்காடு—மெங்குஞ்
கசச. சிவந்த திருநுதலுந் திக்கிருளை நக்கி
நிவந்ததிரு நீற்று நிலாவும்—பவந்தொலைய
கசரு. வவ்வந்திப் போது மதிமுகமு முக்கண்ணுஞ்
செவ்வந்தித் தோடுந் திருக்காதுஞ்—சைவமுடன்
கசசா. வேத மணக்கும் விழுச்செங் கனிவாயுஞ்
சீத முறுவற் சிறுமுகிழ்ப்பூ—முதண்டந்

(பா - ம்) கஙஉ. 'மெய்ப்படியென் றிப்படியின்' கஙஎ. 'மெய்யுறவேயெய்தி [யென' கச0. 'கஞ்சந்தெழிப்பதென'
கச0. 'கஞ்சந்தெளித்தென்ன' கசக. 'நிழற்றெருவும்'; கசங. 'பகீரதியிற்பூத்தனைய'

௧௪௭. தீராது காத்த திருநீல கண்டமுஞ்
சோராத நாகத் தொடித்தோளு—மார்பாரச்

௧௪௮. சார்த்திய செவ்வந்தித் தாருங் கழுநீருஞ்
சேர்த்திய வெண்பளிதச் சேதகமும்—பூத்த

௧௪௯. வனசக் கரனமைத்த மானு மழுவுங்
கனசக் கரனமளிக் கச்சு—நனிசிறப்ப

௧௫௦. மேலைத் தியாக விநோதப் பெயர்வரைந்த
சேலைத் திருவரையுஞ் சீராவுஞ்—சூலத்தான்

௧௫௧. பாதத்தோ டாடும் பசும்பொற் பரிபுரமுங்
கீதத்தோ டாடரவக் கிண்கிணியு—மாதிரத்தை

௧௫௨. வவ்விய கோடி வயங்குமிள ஞாயிற்றுச்
செவ்வியுந் தோற்குந் திருவழகு—நவ்வியங்

௧௫௩. கண்ணார நோக்கிக் கசிந்து வியந்துவந்து
பண்ணாரப் பல்காற் பணிந்தேத்தி—மண்ணாட்டு

௧௫௪. வைவச் சுதகற்பம் வந்துமுசு குந்தமன்னன்
செய்விப்பக் கொண்டதிருத் தேர்பாரீர்—கவ்வைப்

௧௫௫. புடைவீரை யாடைப் புவனாதி காக்கும்
படைவீர கண்டையத்தைப் பாரீர்—மடவீர்கா

௧௫௬. ணீடிய வம்பலத்தே நின்றாடி யிங்குமிருந்
தாடிய பொற்சே வடிபாரீ—ரூடெறிக்குஞ்

௧௫௭. செவ்வந்தி மாலை நிலாவாந் திருமார்பிற்
செவ்வந்தி மாலை தெரிசியீ—ரவ்விருவர்

௧௫௮. பாட்டுக் கடலமுதின் பாற்பிறந்த திங்களனுந்
தோட்டுச் செவந்தித் துணைகாணீ—ரோட்டிய

௧௫௯. தேரழகோ வீதித் திருவழகோ வாரூரர்
பேரழகோ யாது பெரிதென்பார்—தேரழகுந்

௧௬௦. தோற்றழகு நிற்கத் தொழுதேத்தப் பெற்றநம்
பேற்றழகு தானே பெரிதென்பார்—கோற்றொடியீ

௧௬௧. ரெண்படைக்குங் கங்கைபோ லீரா யிரநாமுங்
கண்படைக்கி னன்றோ களிப்பென்பார்—பெண்புடையா

௧௬௨. ரொள்விழா நோக்கி யுவக்குங் குழாத்தினு
ளெள்விழா வீதி யிடத்தென்பா—ருள்ளரக்காப்

(பா - ம்) ௧௪௮. ‘செவ் வந்திமணித் தாருங்’ ௧௫௯. ‘வீதித்தெருவழகோ’
௧௫௨. ‘நாயிற்றுச்’ ௧௬௧. ‘பண்புடையார்’
௧௫௭. ‘மாலைநிவந்ததிரு’

௧௬௩. பையப் புகுந்துருக்கும் பண்பாற் றியாகர்க்கு
மெய்யைத் தழலென்கை மெய்யென்பார்—செய்யதீ

௧௬௪. வண்ணம் பெறுமிறைவர் வந்தணையி னம்முடைய
கண்ணம் பொழியாதோ காய்ந்தென்பார்—மண்ணெகிழக்

௧௬௫. கண்ணீர் சொரிவிப்பீர் கால்புதையுந் தேர்க்கென்ப
தெண்ணீ ருமதுமதி யேதென்பார்—புண்ணியர்தஞ்

௧௬௬. செம்பொன் றியாகஞ் சிறப்பித்தார் சேவித்தார்க்
கம்பொன் குடத்தோ டளித்தென்பார்—கொம்பனையீர்

௧௬௭. தென்னாட் டமணைச் சிதைத்தார்நங் கூறைபறித்
திந்நாட் டமண்வளர்த்தா ரின்றென்பார்—முன்னாளே

௧௬௮. யக்கன்று போக்குதிரு வாரூர்த் தெருவென்னா
திக்கன்று போக்கவந்தோம் யாமென்பார்—தக்கபசு

௧௬௯. வன்றிழந்த கன்றுக் கசைத்த மணியரிதோ
வின்றிழந்த கன்றுக் கெமக்கென்பார்—சென்றெதிரே

௧௭0. யான்றதொரு புற்றி னகத்தே மறையரவங்
கான்றதொரு மாணிக்கக் கட்டியே—வான்றிரையின்

௧௭௧. வாங்கும் பலபூ மலரல்லி யங்கோதை
தாங்கு மணநுகர்ந்த தண்ணளியே—யோங்கிய

௧௭௨. மன்றற் றிருச்சா லகத்து வழிநுழைந்து
தென்றற் றவழுஞ் செழுங்காவே—முன்றிற்

௧௭௩. கடைகொளுங்கொள் ளாதென்னக் காத்திருந்து தேவர்
விடைகொளுஞ்சிங் காதனத்து வேந்தே—யடியொன்றுக்

௧௭௪. குய்யும் படிபசும்பொ னோரா யிரமுகந்து
பெய்யுந் தியாகப் பெருமாளே—வைகுமது

௧௭௫. மாலா னவர்தனுநாண் மாற்றியவூ ரென்பதோ
மாலா னவர்தனுநாண் மாற்றினீர்—மாலேத்த

௧௭௬. வோதம் புகுநா ளுமையுடன்புக் கீர்பிரிந்தா
லேதம் படாநீரு மென்படீர்—வேதிய

௧௭௭. னேமத்திக் கம்பர்வா யுற்றதென வெவ்வினையேங்
காமத்தீ வந்துதிருக் கண்சாத்தீர்—தோமிலாத்

௧௭௮. தம்மை யறிவோர் தனிஞான மோபவனி
யெம்மை யறிவோ டிழுக்கின்றே—மும்மைக்

(பா - ம்) ௧௬௪. 'வண்ணம் பெறினிறைவர் வந்தடையு நம்'
௧௭௧. 'தாங்கிமண'
௧௭௪. 'ஓராயிரமுவந்து'
௧௭௫. 'என்பதுவோ'
௧௭௬. 'என்செயீர்'
௧௭௭. 'அம்பல்வாயுற்ற தெனவினையேங்'

களகூ. கமலா லயத்தரெனுங் காரணமெம் முள்ளக்
கமலா லயம்புகவுங் கண்டோந்—தமியே

கஅ0. முளத்து மயன்மொழிய வோர்மொழியு மாருக்
கிளத்த திருவாயிற் கேளோ—மளித்துலகம்

கஅக. வாழும் பரிசுதிரு வாய்க்கேள்வி செய்தகதை
தாழுஞ் சிலர்க்குத் தவிர்ந்தீரோ—வாழி

கஅ உ. விடம்போல் விழியார்க்கு மேவத்தந் தாலோ
விடம்போல் வலப்புறமு மென்பா—ருடம்பெல்லாம்

கஅங. போந்தணிந்த வெண்பளிதப் போர்வையைப் பார்வையாற்
சாந்தணிந்த தென்னத் தயக்குவார்—நாந்தரும

கஅச. ஞாலையைக் கண்டிறவா துய்வித்தோன் செவ்வந்தி
மாலையைக் கண்டு மதிகாணார்—நாலை

கஅரு. விளக்கமல னந்திநிற மேவவே றாகி
யுளக்கமலஞ் சால வுலப்பார்—களக்காமன்

கஅசு. வாதிப்பார் தத்த மனமு மினையதிறம்
பேதிப்பா ராகப் பிறிதொருத்தி—யாதிப்

பேதை.

கஅஎ. பருவச் சிறுபேதை பல்கலையு நட்பு
மருவப் படாத மடமா—னுருவ

கஅஅ. மிகத்தா ரணியில் விளங்கு மிளைஞ
ரகத்தா மரைவிரவா வன்னம்—பகைப்போர்

கஅகூ. பெறுதேர் விடுமுன் பிறந்தணிய நாள்வேள்
சிறுதேர் விடுங்குழவித் தென்றன்—மறமே

ககூ0. மடியாத தக்கன் மகம்போலக் கூட்டி
முடியாத கூந்தன் முடியாள்—படியொடுக்குங்

ககூக. காலை விளையு மளவுங் கரைபுரளா
வேலை யனைய விழியினாண்—ஞாலத்துத்

ககூ உ. தீராப் பயமென்று நாளொன்றுஞ் செங்கனிவாய்ச்
சோராப் பசுங்குதலைச் சொல்லினா—டேரூர்ந்த

ககூங. சேயுமொரு செங்காட்டிற் சேயுங் கராவுண்ட
சேயுமெனப் போய்மீளுஞ் சிற்றெயிற்றாள்—சேயுமுடன்

ககூச. கூடுந் துணையு மமணைக் குலச்சிறையா
ராடும் பகையடக்கு மாறென்னக்—கூடி

(பா - ம்) கஅக. 'செய்கதையைத்' ககூங. 'மீண்டசிறெயிற்றாள்'
கஅங. 'தயங்குவார்' ககூச. 'ஆடும்படி'

கசுரு. பிளையோரைக் கண்ணுமடு மென்பளவுந் தாமு
முளையா தடங்கு முலையா—ளளியோர்

கசுசா. திருத்திய வுள்ளத் திறம்போற் பிறரை
வருத்தி யறியா வடிவா—டருக்கிலாள்

கசுஎ. விண்ணு டியமதியை வேட்டமூவாள் சேடியர்கள்
கண்ணாடி காட்டுழிக் கண்டொழிவா—ணண்ணுத

கசுஅ. வாடி நிழல்பிடிப்ப வப்புறத்தோ வென்றுமறித்
தேர்டிய தந்தோ வொளித்தென்பா—ளாடக

கசுகு. வள்ளக் கெடுதியின் மாதர் முலையதென்று
மெள்ளக் கலையை விடுத்தலைப்பா—ணள்ளாயஞ்

உ00. சென்று மரப்பாவைக் கின்னஞ் செவிவளரு
மென்று குதம்பை யிடப்போவா—ளொன்றுமிப்

உ0க. பூவை கிளிபோற் புகலாது மூங்கையோ
பாவை யிதுவென லும் பாவைமார்—காவலன்

உ0உ. மூங்கைபோந் தீர்த்த முழுகுவியுன் பாவைக்கு
மூங்கைபோ மென்று முறுவலிப்ப—வாங்கதற்குப்

உ0ங. போமா றெழுங்காற் புவியாதி நாதாந்த
மாமா றிடங்கொண் டமர்ந்தாலும்—யாமத்தே

உ0ச. தில்லையா ரூருந் திருவந்திக் காப்புக்கே
தொல்லையா ரூருந் தொழுநின்றே—னெல்லை

உ0ரு. பரந்த வகிலம் பலகோடி கோடி
புரந்தசமற் கார புரத்தோ—னரந்தைப்

உ0சு. பிறப்பா லடையாத பேரின்பந் தன்னூர்ப்
பிறப்பா லடைவிக்கும் பெம்மான்—பிறப்பன

உ0எ. முற்று நிமலமே மூதூர்க் கிலைபுலையென்
றுற்றுநமி நந்தியார்க் கோதினோன்—பொற்றூளுக்

உ0அ. கன்போதுந் தேவ ரணிகக் கடற்பவனி
முன்போதும் பேரி முழங்குதலு—மின்போல

உ0கு. மொய்த்தாய முன்செல்லச் சென்றூண் முலைத்தாயர்
கைத்தாயர் கைமுகிழ்ப்பக் கைமுகிழ்த்தாள்—சித்தங்

உக0. கருதியது விட்டாள் கனகத்யா கேசன்
பருதி வெருவுருவம் பார்த்தா—ளருகுபோய்

(பா - ம்) கசுஎ. 'காட்டுழியிற்' உ0ரு. 'அகிலபலகோடி'
கசுஅ. 'என்றுமதித்து' உ0அ. 'அணிகக்கடன்முழக்கு'
கசுகு. 'ஈதென்று' ,, 'அணிகக்கடன்முழங்க'

உகக. வேதச் சிரத்திருந்து விண்டுவுங் கண்டறியாப்
பாதத் தழகெனவும் பாராதே—மாதவர்க்குந்
உகஉ. தேவர்க்கு மாட்டைக் கிருதினஞ் சேவிப்போர்
யாவர்க்கு நாட்டமதி லென்றுதே—பூவைமீர்
உகங. பந்தித்த வாடரவக் கிண்கிணியென் பாவைக்காம்
வந்தித்து வாங்க வருகென்றாள்—சிந்தையா
உகச. லெண்ணவரும் வேட்கையோ வெண்ணிறந்த நான்முகரும்
விண்ணவருந் தேர்ந்து விதிப்பதோ—மண்ணளந்தோ
உகரு. னேதப் பிறவிதொறு மீன்றோ ரலங்கரிக்குங்
கீதச் சிறுமருங்குற் கிண்கிணியோ—நாதாந்த
உகசு. மானார்க்கு நாதமொரு கிண்கிணியா யாடுதோறுந்
தானார்க்க வந்த தகைமைகாண்—டேனேகே
உகஎ. ளாடரவ மீச னசைந்தா டலைநோக்கும்
பாடரவ வேதப் பதஞ்சலிகா—ணீடிரண்டு
உகஅ. நீங்கா தணிவதுகா ணின்பாவை யிப்பாம்புக்
கேங்கா தழாதே யிராதுகாண்—வாங்கினு
உககூ. மன்ன மணியாயிவ் வாட்டறிவார் வேண்டாவோ
வின்ன மரிபா யிழக்குமோ—தன்னுணராப்
உஉ0. பேதா யெவர்க்கும் பெறற்கரும்பே றென்றுதே
யோதா யிதுவு முரைத்துமோ—போதாயென்
உஉக. றாய்முதலோ ராற்றுதலு மாரூரா ளுழியான்
சேய்முதலோ ரோடுந் தெருக்கடந்தான்—றாய

பெதும்பை.

உஉஉ. பெதும்பை பிறிதொருத்தி பெட்குமதென் றாளும்
பொதும்பை விடநடவாப் பூந்தே—னெதிர்ந்து
உஉங. குழைக்கு முவகைக் குணம்புணர்ந்த தேனு
மழைக்கு நடம்புரியா மஞ்ஞை—கழைக்காமன்
உஉச. மேவ விளவேனில் வேட்பறிந்த தாளுனுங்
கூவ வறியாக் குயிற்பேடை—யாவருந்
உஉரு. தோற்றுமு ளேடுமி ளேடுமின் றேற்றினுற்
கூற்றமி தென்று குலத்தாயர்—நாற்றிசைக்கு

(பா - ம்) உகக. 'கண் கண்டறியாப்' உஉச. 'மேவவிள'
உகசு. 'கா—ளுதை' ,, 'வேட்பதறிந்தாலுங்'
உஉஉ. 'பொதும்பர்விட' ,, 'கூவலறியாக்'
உஉங. 'குணம்புரிந்ததேனுங்' உஉரு. 'கூற்றுகுமென்று'

உஉ௬. மேற்கின்ற வெம்பறை யிட்டதிர வந்தெட்டிப்
பார்க்கின்ற தன்ன பணைமுலையாண்—மேற்கொன்ற

உஉ௭. வேளைவா வென்றான் விடைபோலக் கொல்கைக்கு
நாளைவா வென்னு நயனத்தா—ணீளமரர்

உஉ௮. தேடுங் கமலையெனச் செங்கமலை மாலையே
கூடும் படிகூட்டுங் கொண்டையா—ளாடும்

உஉ௯. வினைபுகுந்து வேகடஞ் செய்யாதாய் மீண்டு
மனைபுகுந்து செய்ம்மணியாய் வாய்ப்பா—டணிபுகுந்து

உ௩௦. தன்மண வேட்கை சிறிதுள்ளித் தன்கிளியின்
மென்மண நோக்கி மிகநகைப்பா—டன்னருகு

உ௩௧. பாவைவிளை யாடிப் பனிக்கொல்லி யொத்தமையோய்ப்
பூவைவிளை யாடிப் பொழிலொத்தாள்—பாவையருந்

உ௩௨. தானு மலர்க்காத் தலைப்பட் டுலாவுதலு
மானு மயிலும்போல் வந்தொருத்தி—தேனனையா

உ௩௩. யாதி யவனி புவனிதிரு நீலநகர்
வீதி யழக விடங்கென்னுஞ்—சோதிதிருப்

உ௩௪. பேரேழு மிட்டுப் பெறுமகவாய் நீவளர்த்த
வோரேழு செவ்வந்திக் குள்ளோங்கி—யாரூர

உ௩௫. னமைத்த தொன்று மலர்ந்ததென நண்ணியதைத்
தாமத்த தோளாற் றழீஇக்கொண்டு—தேமலரைக்

உ௩௬. கொய்து தொடலை குறுந்தொடிக் கைசிவப்பச்
செய்து மிலைந்து செவிலியரை—யெய்தித்

உ௩௭. திருப்பே ரவனதே யீதுதியா கேசன்
விருப்பே கொடுத்துமென வேட்ப—வுரித்தெனினுஞ்

உ௩௮. சூடியபி னாதாந்தச் சோதித் திருவுருவா
யாடியவன் வேணிக் கடுக்குமோ—சூடிய

உ௩௯. கட்டார் கமழ்போது கண்ணுக்குக் கண்ணையிடந்
திட்டார்க் கொழிய விடப்போமோ—முட்டாது

உ௪௦. கண்மலருஞ் சாத்தக் கருத்தொருமித் தார்க்கலது
தண்மலருஞ் சாத்தத் தகுங்கொலோ—பெண்மயிலே

(பா-ம்.) உஉ௬. 'ஏர்க்கின்றவெம்பறை யிட்டதிடாதென்றெட் டிப்'
,, 'சேர்க்கவெரி'
உஉ௯. 'மீட்டும்'
,, 'செம்மணியாய்'
உ௩௦. 'தன்மனவேட்கை'
,, 'மென்மனநோக்கி'
,, 'தன்மறுகு'
உ௩௪. 'பெருமகவாய்'
உ௩௮. 'மோ - நாடியே'
உ௪௦. 'தண்மலரைச்'

உசக. கங்கை பிறர்கொணர்ந் திட்ட கடிமலரைச்
செங்கை யலைத்தெறிந்து சீறுளோ—பங்குடையா

உசஉ. டன்மாலை யிட்டுத் தழுவுந் திருக்கழுத்தி
லுன்மாலை யிட்டக்கா லூடாளோ—புன்மையிது

உசந. புந்தியுஞ் சிந்தியே லென்றவர் போற்றுதலு
மந்தியுஞ் சந்தியு மாடுவான்—வந்துதிரு

உசச. வாரூர்ப் பிறந்தாரெல் லார்க்கு மடியேனென்
றாரூரர் சொன்னதிரு வாரூரன்—சோரா

உசரு. வருணயத் தொண்ட ரனைவருந்தா னென்னுங்
கருணையைப் பார்முழுதுங் காணத்—திருவடிக்கீழ்

உசசு. மன்னுங் கருணா கரத்தொண்டை மான்வந்தா
னென்னுந் திருச்சின்னத் தெம்பிரான்—மின்னுகரத்

உசஎ. துங்கத் திகிரி சுடர்த்திகிரி வெற்பளவும்
பொங்கத் திருத்தேரிற் போதுதலு—மங்கெழுந்து

உசஅ. போந்தளவி லாய மகளிர் பொதுளப்போய்க்
காந்தளஞ் செவ்விக் கரமுகிழ்த்தா—ளேந்திழையுந்

உசகூ. தக்க தகாத வறியாத் தரத்தறிவோ
வொக்க வுமையமையு மூடலோ—மிக்கோன்

உருo. விருப்பத் தரியணையின் மேலுமையைப் போல
விருப்பத் தருங்கொலெனக் கென்று—டிருத்தாய

உருக. ரெவ்வகைத் தேவர்க்கு மித்தேவே வேந்தென்னு
மவ்வகைக் கிட்டவடை யாளங்காண்—கைவணங்கிப்

உருஉ. பாரமாம் போதணையும் பாப்பணையும் பண்டளந்த
வாரமா ணிக்கத் தமைந்ததுகா—ணாரணனு

உருந. மத்தகைய சிங்கத்துக் கீச னடிசுமப்ப
இத்தகைய சிங்கம்போ லெய்துமோ—நித்தனுக்

உருச. கொள்ளியசிங் காதனம் பொன்னெனலு மொண்கயிலை
வெள்ளி யெனலுமலால் வேறுண்டோ—கொள்பவுரி

உருரு. வல்லான் மவுலி மதியத்தும் வாமத்து
மெல்லா வனமறியு மேறுமோ—வல்லாய

(பா-ம்.) உசஉ. 'உன்மாலையுமிட்டால்' உசகூ. 'தக்கதகாதவழியறி
உசந. 'அஞ்சாடுவான்' யாத்தகவோ'
உசரு. 'அருணயத்தொண்டர்' உருஉ. 'பண்டளித்த'
உசசு. 'மின்னிகரத்' ,, 'அமைத்தது'
உசஅ. 'போந்தளவில்லா' உருந. 'சுமப்பவித்தகைய'

௨௫௬. கற்றைக் குழற்கவரி கைக்கே யுலகத்து
மற்றைக் கிளியும்போய் வைகுமோ—நற்றவ

௨௫௭. மேற்புரியா தாருக்கு வீதிவிடங் கப்பெருமான்
பாற்பிரி யாமை பலிக்குமோ—வேற்குமிடங்

௨௫௮. கொள்ளை விடத்தைக் கொழுநர்க் கமுதாக்குங்
கிள்ளை மொழிக்கொழியக் கிட்டுமோ—வொள்ளிழாய்

௨௫௯. சேய்மையி னின்று பணிநீங்குந் தீங்கெனலும்
வாய்மையி னின்ற மடமயிலுந்—தாமனுக

௨௬௦. நல்கா விடத்தார்க்குத் தம்மிடமு நல்காரின்
மல்காது வைக்கு மனமீட்டாள்—வில்வாயிற்

௨௬௧. பூவர விட்ட தொடைமடக்கிப் போர்மதனுந்
தேவர கண்டன் செலச்சென்று—ஞேவிய

மங்கை.

௨௬௨. மொத்த வுருவத் தொருத்தி யுலகருத்தி
வைத்த கடவுண் மடமங்கை—மெய்த்தவத்தி

௨௬௩. னெய்துந் திருவினர் காணிக் கெனப்பிறிது
செய்து வளர்த்த திருப்பாவை—பொய்கையின்

௨௬௪. மீதெடுத்த பொன்மாற்று வேழ முகனறியும்
போதெடுத்த வாணிப் புதுக்கனகம்—பேதைமுதன்

௨௬௫. மூசு மளக விருளை முகமதியர்
தேசு வரவரச் சீறுதலுங்—கூசிப்போ

௨௬௬. யுச்சியி னின்றது பின்னும்பின் ஞேடியென
முச்சி விடுத்த முடிக்குழலா—ணச்சுதய

௨௬௭. மின்று மெதிர்ந்த தெனமா லயன்கோயி
னின்று நடுங்கு நெடுங்கணு—ளின்றளவே

௨௬௮. தான்புதிது கற்ற சகோடயாழ்க் கல்வியெனத்
தேன்புதிது கற்ற செழுமொழியா—ளீன்புதிய

௨௬௯. தாலக்காச் சேய்க்குத் தரும்பைங் குரும்பையுங்
கோலக்காத் தாளுமாங் கொங்கையாண்—மாலைக்கும்

௨௭௦. பூட்டக் கொடுவந்த பூணுக்குஞ் சேடியர்க்குஞ்
சூட்டப் பழியைத் தொடங்கிடையாள்—கோட்டு

(பா-ம்.) ௨௫௭. 'மோ - சீர்ப்பீடங்' ௨௬௬. 'விடுத்து முடிகுழலாள்'
௨௫௯. 'பணியலுந்தீங்கு' ௨௬௭. 'இன்றுமுதித்தது'
௨௬௩. 'செய்துவகுத்த'

௨எக. முலைவரவு நெஞ்ச முளரியிரண் டொத்த
கலைவரவு முற்றுங்கை கண்டா—ளுலக

௨எ௨. மிகவிறக்கு மின்னொடிவண் மென்முலைகண் டென்றான்
முஃகமிறக்கி மூரன் முகிழ்ப்பாண்—மிகமதனான்

௨எ௩. முன்மொழி வார்க்கு மொழிவன்றித் தானேமுன்
பன்மொழி செய்யாப் பருவத்தாண்—மென்மலர்த்

௨எ௪. தண்டலை வீதித் தலைத்தலை நாட்செய்த
வண்டலை விட்டு மனைவிடா—டண்டாச்

௨எ௫. செழுந்துணைவி பாகர் தியாகேசர் தேரிற்
கெழுந்துணையு மாடுது மென்று—கொழுந்துழாய்த்

௨எ௬. தொங்கலை வேய்ந்தார் தொழநின்ற பாற்கடலிற்
பொங்கலை யூடாடும் பொன்போன்றுஞ்—செங்கம்பிக்

௨எஎ. காதழகர் சென்னி மதியாடக் கன்னிமான்
மீதழகி னோடாடு மெய்போன்று—மாதுமையாள்

௨எஅ. பாகத்தி னும்போ யசைந்தாடி பாற்பளித
வாகத்தி னாடு மதுபோன்றுந்—தோகையு

௨எ௯. மாடினா ளித்திலப்பே ரூசலா ரூராரைப்
பாடினா டேனொழுகப் பல்காலு—மாடத்

௨அ0. இடனின்ற மாத ருருகி யகில
மடநின்ற கொங்கை யணங்கே—புடைநின்ற

௨அக. பௌவ முளரிமலர்த் தெய்வமும் பான்மலர்த்
தெய்வமும் வாழ்த்தெடுக்குந் தெய்வமே—யிவ்வகையே

௨அ௨. தூய்முத்தே யூசலா நீவிரும்பிற் சோதியாம்
வேய்முத்தே சேர விரும்பாதோ—தூய்முத்தே

௨அ௩. வேறு முதவ மதன்கரும்பை மேவியா
மீறு படுத்திலே மென்னாதோ—மாறழிய

௨அ௪. வன்று கருமா வெயிறுகடிந் தட்டமையி
னின்று கடியநெடி தென்னாதோ—கன்றியே

௨அ௫. முன்னா ளுரித்த மதகரியை மொய்ம்பினா
லின்னா ளுரிப்ப விரங்காதோ—நன்னிலவை

(பா-ம்.) ௨எ௪. 'தண்டார்ச்'
௨எ௫. 'துணைவர் த்யாகேசர் தேரிற் பவனிக்கு'
௨எ௬. 'தொழநின்று பாற் கடலப் பொங்கலையோடு'
,, 'பாற்கடற்'
௨அ0. 'இடனின்ற யாத வெ வருமுலகம்'
௨அ௩. 'கரும்பை வெம்மத த்தான்மீறுகதக்கல் லானைமெல்லாதோ'
,, 'மேலியாம்'

உஅசு. யப்போது தேய்த்த வரிக்கரிய தாமரையி
னிப்போது தேய்ப்ப வெதிராதோ— தப்பாத

உஅஎ. வைந்தா யுதத்தை யளித்தமைபோய் நால்ளித்து
நந்தா யுதம்பறித்து நல்காதோ—மைந்தர்கட

உஅஅ. முள்ளூச லாட்டுவதும் போதாமே யொண்முத்தின்
வெள்ளூச லாட்டுவதும் வேண்டுமோ—கிள்ளாய்

உஅகூ. பனிப்போதின் வாட்டம் படும்படுமுன் மேனி
யினிப்போதும் போது மெனலு—னினைப்பி

உகூ0. னருமைப் பெருமான்றென் னூரர்ப் பெருமான்
பெருமைத் தியாகப் பெருமா—னொருதெருவிற்

உகூக. சேவிக்கு மெல்லைச் சிவலோகத் தெல்லைக்க
ணேவிப் பணிப்ப னெனவந்தான்—பாவை

உகூஉ. யிழையூச லாடா திருபொன் மகரக்
குழையூச லாடக் குதித்தா—டழைகாவின்

உகூங. சேக்கையிற் றேன்றிச் சிறைநிறைந்த வோதிம
மாக்கயத் தேகாது வைகுமோ—காக்குந்தாய்

உகூச. காப்புப் பிரிந்த சகோரங் கலைமதியப்
பூப்புக் கெதிராது போதுமோ—தேர்ப்பவனி

உகூரு. சேர்ந்த குலரத்ந சிங்கா தனப்பெருமாள்
போந்த திருமறுகு போய்ப்பணிந்தாண்—மாந்தளிர்

உகூசு. வண்ணந் திரிந்து மனந்திரிந்து வீழ்தலுமுக்
கண்ணன் றிருத்தேர் கடாவினு—னொண்ணுதலை

உகூஎ. யிற்கொண்டு புக்கா ரிடுமலர்ப் பாய்ப்படுத்தார் [டியும்
சொற்கொண்டு தெள்ளமுதைச்சோர்வித்தார்—பொற்கொ

உகூஅ. வேணுமுத் தொன்றுமே மெய்த்தழலா மல்லதுநாம்
பூணுமுத் துந்தழலாய்ப் பொங்குமோ—வாணகமே

உகூகூ. பேர்த்த நிசாசர னல்லாதிப் பெண்சிறையைச்
சீர்த்த நிசாசரனுஞ் செய்புமோ—கூர்த்திறைவ

ங00. ராடு மிராவே யுயிரொடுக்கு மன்றிவெயிற்
கோடு மிராவு மொடுக்குமோ—வாடலரன்

ங0க. பூசையிற் கூடு மணிதவிரப் போந்தாவி
னோசை மணியுமுயி ருண்ணுமோ—வீசர்க்குப்

(பா-ம்.) உஅசு. 'தேய்ப்பவிரங்காதோ' உகூக. 'செய்வனே'
உஅஎ. 'போனவளித்து' ,, 'கூத்திறைவர்'
,, 'நந்தாயது' ங0க. 'பூசைத்திகூடமணி'
உகூச. 'கலாமதியப்'

௩0௨. பாற்கடல் வாயொழியப் பாவி செவிதியக்
காக்கடல் வாயாலங் காலுமோ—மேற்கிடும்பூ

௩0௩. ணுண்டெழுங் காற்றுவிடுத் தோங்கற் றமிழமுத
விண்டெழுங் காற்றும் விடமாமோ—பண்டறியே

௩0௪. னின்று விளைந்த விலையென் றிளைத்திளைத்துக்
கன்று மடநாணுங் கைநெகிழ்ந்தாள்—சென்ற

மடந்தை.

௩0௫. தெருவத் தொருத்தி திருமடந்தை மங்கைப்
பருவத் தடுத்த படிபோய்—வரவரக்

௩0௬. காஞ்சிச் சுருக்கமுங் கச்சிற் பெருக்கமுமாம்
பூஞ்சித் திரமருங்காள் பூண்முலையாள்—வாஞ்சித்துக்

௩0௭. கற்பன கேட்பன வக்கால மிக்கால
நிற்பன செய்த நிலைமையாண்—முற்பருவம்

௩0௮. பூணுங் கலவி புலவிபோ தாமைக்கு
நாணுங் கருத்தி னகைமுகையாள்—சேணுய

௩0௯. ரங்கையார் மாடத்தி னந்தி நிலாமுன்றின்
மங்கையர் பால்வைக வைகுதலு;—மங்கொரு

௩௪0. வீழி யிதழ்விறலி மின்னனை யாய்வாழி
வாழி யெனக்கைகம் மலர்கூப்பி—யாழியான்

௩௧௧. வில்லான தூன்புருவ விற்பொருது நாணற்ற
தல்லாது தேவ ரறுத்ததோ—நல்லாய்

௩௧௨. வளரு மொருமூ வகைப்புட் கரிணி
முளரி நறும்போது மூன்று—முளமருண்டு

௩௧௩. மென்முகங் கீழ்மருங்கு மேனைக் குவதலது
நின்முக நோக்கியு நேருமோ—முன்னெழுவர்

௩௧௪. சீத வனசக் கிழங்ககழ்ந்தார் தெவ்வெனநின்
பாக மிருகை பணித்தன்றே—நாதன்போய்ப்

௩௧௫. புற்றிடங் கொண்டமையும் பாதாளப் பொற்புவனத்
தூற்றிடங் கொண்டமையு மோதுகோ—மற்றுன்

௩௧௬. பணிக்குப் பணிமணி பல்காலும் வாங்கிப்
பணிக்கப் புகுந்த படிகாண்—டணிப்பரிய

(பா-ம்) ௩0௮. 'முகையாண்-மாணிக்கத்து' ௩௧௩. 'முன்னெழுவார்'

௩௧௭. சிந்தை யுனதழகிற் சென்றசையா வாசிகா
ணெந்தை யசலவிழ லெய்திடு—னந்தலத்துக்

௩௧௮. காதை யினுமுனது காரணமே போதுமெனக்
கோதை யகமுருகக் கூறினாள்—காதலியுந்

௩௧௯. தண்ணிய வாறணிந்தார் தாமே தமியேனை
யெண்ணிய வாறணைவ தென்றென்றாள்—பண்மகளும்

௩௨0. வார்தரு பூங்குழலாள் வாம ரினிநாளை
யூர்தரு தேர்ப்பவனி யுண்டென்றாள்—வார்சடையார்

௩௨௧. நன்று தரவருமுன் னுமை மலயக்கா
லின்று பொடிபடுத்தி னென்செய்கேன்—றென்றலே

௩௨௨. வெங்கண் கொடுசுடினு மேனுட் படியின்ன
மங்கம்பெண் ணுக்க லருமையோ—பங்கயக்கண்

௩௨௩. மாட்டுப் பரிவலவர் வந்தா விளமதியக்
கோட்டுத் தழலுங் குளிருமோ—கேட்டிலையோ

௩௨௪. வப்ப ருறைநீற் றறையவித்தார்க் கிப்பிறையின்
வெப்பமுந் தட்பம் விளையாதோ—வொப்பிலாச்

௩௨௫. செம்பொன்றயா கேசர் சிறியேன் முலைத்தலையிற்
பைம்பொன் மறித்தும் பறிப்பரோ—நம்பியா

௩௨௬. ரூரற் கருளி யுடன்பறித்தா ருன்னிறத்துப்
பாரப் பசும்பொன் பறியாரோ—காரொத்த

௩௨௭. மாகு வளைமிடற்றார் வல்வினையேன் கையைவிடுத்
தேகு வளைமீண் டிடுவரோ—மாகூடற்

௩௨௮. செட்டு மகளிர் திரளுக் களித்தாருன்
மட்டும் வளையளிக்க மாட்டாரோ—விட்டெறிக்குங்

௩௨௯. கோவத்தின் மேனிக் குழகர் வரின்மார
னுவத்தி னம்பு மறுங்கொலோ—கோவிசயன்

௩௩0. வேண்டும் பகழி விளைவொழித்தார் வேடேனி
யீண்டு மலருக் கெளியரோ—காண்டி

௩௩௧. யினிக்காலை யென்றென் றிருவருமிவ் வாறு
பனிக்காலை முட்டப் பகர்ந்தார்—தனிக்காலை

௩௩௨. யோட்டுந்தேர் கண்டா ளுலாத்தேருங் காண்பலெனப்
பூட்டும்பூ ணேடும் புறப்பட்டாள்—கேட்டன

(பா-ம்.) ௩௧௮. 'அகமுருகிக்' ௩௨௬. 'நேரொத்த'
௩௧௯. 'தண்ணிலவாறு' ௩௨௭. 'வாகுமணிமிடற்றார்'
௩௨0. 'உள்ளென்றாள்' ௩௨௮. 'செட்டிமகளிர்'
௩௨௫. 'மறித்துப்'

௩௩௩. எத்த னசபை நடத்துக்கே யாஞ்சுத்த
மத்தளமு மாசிலாத் தாளமு—மொத்ததிருச்

௩௩௪. சின்னமுங் காகளமுந் தேவாரப் பண்ணிசையி
னன்னயமும் வேத நவின்முழக்கு—முன்னதிரக்

௩௩௫. கொட்டிய துந்துபியு மான்முடியைக் கோதண்டம்
வெட்டிய நாளெடுத்த வெண்சங்கு—மெட்டென்னு

௩௩௬. மாசை யுடனுடு மாடரவக் கிண்கிணியு
மோசை புகத்தன் னுயிர்புக்கா—ளாசெடுத்துப்

௩௩௭. பொன்மாரி பாடினி மேற்பொழிந்தாள் போதிறைற்
பண்மாரி காமாரி பாற்பொழிந்தாண்—முன்வீழ்ந்

௩௩௮. தமலா சிவலோகா வாரூர்த் தியாகா
கமலா லயவல்லி காந்தா—வெமையாளுஞ்

௩௩௯. செவ்வந்தித் தாமா திருவந்திக் காப்பழகா
வெவ்வந்திப் பூசல் விலக்கென்று—ளவ்வந்தி

௩௪௦. வண்ணத்தா னிவ்வண்ண மாதைமுனி யேலென்று [கும்
வெண்ணத்தான் சேய்க்குவிழி வைத்தான்—பெண்ணணங்

௩௪௧. வைத்த விழியுடனே மீண்டாண் மழுவலனு
முய்த்த திருத்தே ருடன்போந்தா—னத்தெருவி

அரிவை.

௩௪௨. னுற்ற வரிவை யொருத்தி தனதுநிழல்
பற்ற வுருகும் படிமத்தாள்—செற்றெழுப்புங்

௩௪௩. காலை மதனைக் கனலாற் றிளநீரு
மாலை முடிசூட்டு மாமுடியும்—போல

௩௪௪. நிரம்பித் தலைகுவிந்து நேரொத் தடியிற்
பரம்பிப் பணையப் பணைத்துப்—பெரும்புவனத்

௩௪௫. தார்வம் பிறக்குமன்ப ராபத் தொளித்ததென
வார்வம் பிறக்கும் வனமுலையா—ளோர்பொழுதுந்

௩௪௬. தங்கோர் குறையாத தன்னிறைவாற் பானுபதப்
பங்கே ருகமாம் பருவத்தாண்—மங்கைமுத

௩௪௭. லைந்தி னடுப்பொலிவா யாரூரன் செய்கரும
மைந்தி னடுப்போ லடநிற்பா—ணந்தா

(பா-ம்.) ௩௩௫. 'வெட்டியவன்றெடுத்த' ௩௪௫. 'மார்வம்'
௩௪௦. 'மானைமுனியேல்' ,, 'மார்பம்'
௩௪௫. 'ஒழித்ததென' ௩௪௭. 'பொலிய'

௩௪௮. துறைகோலக் கூடலுக்கு மூடலுக்குந் தூக்கு
நிறைகோலை யொத்தொழுகு நெஞ்சாள்—விறலியரு

௩௪௯. மெல்லையில் பாணரு மேத்த விருந்திரா
வெல்லையில் வீணையிடத் தொன்றேந்தித்—தொல்லருளாங்

௩௫௦. காவிரியுங் காவிரி நாடுங் கழுநீரு
மாவுறையா ரூரு மணிவரையுந்—தாவுபரி

௩௫௧. வேதமு மீரா யிரமருப்பு வேழமு
நாதமாம் பஞ்சா னனமுரசு—மூதுலகங்

௩௫௨. காக்கின்ற வாள்வீர கண்டயமு ஞாலமுழு
தாக்கும் புகழ்த்தியா கக்கொடியும்—பாக்கொண்டு

௩௫௩. பண்ணமரு மூவாறிற் பாடுதலும் பாடினியோ
ரெண்ணரிய பாணை ரியம்புவா—ருண்ணெகிழ்ந்து

௩௫௪. கேட்டோர்த்யா கேசரோ கேட்பருளைக் காப்பர்காண்
மாட்டோர் புகழ்ந்தென் மகிழ்ந்தென்றூர்—கேட்டவளு

௩௫௫. மென்னுயிர் காப்பரோ யென்று மிறந்தமதன்
றன்னுயிர் மீட்டுந் தருவரோ—முன்னெடியோன்

௩௫௬. பெய்போதி லொன்று குறைத்தார் பெறுஞ்சிறுவன்
கொய்போதி லொன்று குறையாரோ—தெய்வீகக்

௩௫௭. கல்வேழ முண்ணக் கடிவேழந் தந்தமையின்
வில்வேழ மூந்தருகை வேண்டாரோ—கல்லோல

௩௫௮. வெள்ளத் திரள்கரப்ப விட்ட சடாடவியிற்
பள்ளக் கடல்சுவறப் பண்ணாரோ—வொள்ளழலாய்ச்

௩௫௯. சீறு பிறைவறிது சீறுமே தம்முடியி
லேறு பிறையினுட னேற்றுரோ—கூறுமதோ

௩௬௦. வென்றே மொழிந்தா ளிருந்தோர் கமலேச
ரன்றே யுறவென் றறியாயோ—குன்றை

௩௬௧. யுரிய முலைக்கெதி ரோங்காது வாங்கும்
பெரிய திறலும் பிறிதோ—வரிமீனுங்

௩௬௨. கூற்றும் விடமு மடக்கியதுன் கூர்விழியி
ஞூற்றும் பகையென்னைக் கல்லவோ—சீற்ற

(பா-ம்) ௩௪௯. 'ஏந்திக்-கொல்லியுங்'
௩௫௧. 'வேதமும் வீதி விடங்கத் திருப்பெயரும்'
,, 'வேட்டநடமுரசும்'
௩௫௧-௩௫௩. 'மூதுலகை, யெண்ணரிய கேள்வியற்ற திருவாணையும், பண்ணரிய மூவாறிற் பாடுதலு-முண்ணெகிழ்ந்து'

௩௬௩. மடங்க லுரிப்புந் துடியடிப்பு மற்று
னுடங்க லிடைக்கலது நொய்தோ—தடங்கமட

௩௬௪. வோடு பெயர்த்த துனது புறவடிக்கா
வாடு மிகலோ வயலொன்றோ—மூடிருளைக்

௩௬௫. கண்ணுற் பலகாலுன் காரளகத் தெவ்வென்னு
மெண்ணுற் கடிவ திலாததோ—வண்ணலுமுன்

௩௬௬. மெய்யின் வெறுப்பே தமக்கும் வெறுப்பென்று
செய்யு முரிமை தெரியாதோ—தையலே

௩௬௭. குன்று குனித்தார் விரும்பிற் குறுகாரோ
வென்று தயங்கித் திரங்காதே—நின்றுறங்கித்

௩௬௮. தேவர் விடைகொ டிருக்கா வணத்திருப்போ
தேவர் முகக்குந் தியாகமோ—தேவசபைச்

௩௬௯. செம்பொ னவமணிச்சிங் காதனத்திற் றேவியொடு
மும்பர்சே ளுபதியு முற்றிடவே—பம்பு

௩௭௦. திருவா சிகையுந் திகழ்கண் டயமு
மருவார் கழுநீர்செவ் வந்தி—விரவார்

௩௭௧. பணியும் பலபணியும் பன்னெய் விளக்கி
னணியுஞ்செய் பூசை யழகுந்—துணியு

௩௭௨. மறையா கமவொலியு மந்திரத்தே வார
மறைதோத் திரவடியா ரார்ப்பு—முறைமையுற

௩௭௩. மத்தளங்க டாளங்கள் சின்னம் வளைகளுட
னொத்தவெக்கா ளங்க ளுடன்குமுற—வொத்ததிரி

௩௭௪. புண்டரமுங் கண்டிகையும் பூணும் புனைந்துமுச்சிக்
கொண்டையுட னேவிடைமுன் கூட்டஞ்சேர்—மண்டபக்

௩௭௫. கொத்தி னடுப்பதியி லாளசபைக் கோலத்துக்
கொத்தலய வத்த முடன்காட்ட—வத்தகையோர்

௩௭௬. பொற்றட்ட மேந்தப் புகழ்விசிறி சாமரங்கண்
மற்றும் வரிசைகளால் வந்திக்கக்—கொற்றத்

௩௭௭. திருவந்திக் காப்புக்கொள் செல்வமோ தென்றன்
மருவந்த வாயி லருகே—பருவந்

௩௭௮. தருமுபசா ரங்கள்செவிச் சார்சமய மேயோ
வரையா வரங்கொடுக்கும் வாய்ப்போ—பரிகரத்தார்

(பா-ம்) ௩௬௮. தேவர்விடை கொள்ளத் திருப் பேருகந்தளிக்குந்'

௩௭௭-௩௭௮. 'திருவந்திக்காப்புந் திருச்சாலகமு, முருவந்தித்தே குமு வப்போ-பரிகரத்தார்'

௩௭௯. பல்லிய மார்க்கும்பொற் பல்லக்குச் சேவையோ
வல்லியங் கோதை யமளியோ—புல்லத்தார்க்

௩௮௦. கேது திருவுளமோ யாண்டைத் திருநோக்கோ
மாது நினைநினைந்து வந்திலார்—போது

௩௮௧. விடிய வருவர் வருவரெனும் வேலை
யடியர் முடிவணங்கி யார்ப்ப—விடுபரித்

௩௮௨. தேருந் தியாகேசர் தெய்வத் திருத்தேரு
மூரும் பெருவீதி யுட்போதக்—காரிகையும்

௩௮௩. வந்து தொழுதெழுந்து மாணிக்கப் பேரழகை
முந்து விழியின் முகந்துண்டாள்—சந்துதிரி

௩௮௪. நம்பா வுமைபங்கா நாயகர்க்கு நாயகா
வெம்பா லுன் னெஞ்ச மிரங்காதோ—வும்பர்தொழ

௩௮௫. வைம்போ துதிர வடிந்தகாண் மாரன்ற
னைம்போ துதிர வடியாதோ—கம்பேந்தி

௩௮௬. யச்சிலைக்கு நாணை யரிசிதலை போற்கரும்பி
னிச்சிலைக்கு மோர்சிதலை யெய்தாதோ—நிச்சவிழாச்

௩௮௭. சேவிப்பத் தாழ்த்துவருந் தேவர் விலங்கொருநாள்
வாவிப் பொருவேட்கும் வாராதோ—கோவிடுந்தே

௩௮௮. ரங்கட் குழவிக்குச் செய்ததுநின் னூழித்தேர்
திங்கட் குழவிக்குஞ் செய்யாதோ—வெங்காற்று

௩௮௯. மன்றல் கமழ்தீர்த்தந் தூர்த்த மனச்சினமித்
தென்ற லுடன்முடுகிச் செல்லாதோ—வென்று

௩௯௦. விடநோக்க மஞ்சி யிவட்கு வலத்துத்
தடநோக்கந் தந்து தணந்தான்—மடநோக்கி

௩௯௧. முன்னழகு கண்ட முதன்மயக்கின் மும்மடங்கு
பின்னழகு கண்டு பெருகினா—டன்னிற்

தெரிவை.

௩௯௨. புரியு முனிவர் மறைத்தாலும் பத்தி
தெரியு மொருத்தி தெரிவை—மருவை

௩௯௩. யிறையுடன் போப்ப விறங்கிமறித் தேகாப்
பிறையுட னொத்த பிறையுங்—கறைமிடற்றோன்

(பா-ம்.) ௩௭௯. 'பல்லக்கிற் செல்வமோ' ௩௮௨. 'ஊரும் பெருமையுடன் போத'
௩௮௦. 'யாது திருவுளமோ' ௩௮௯. 'முடிக்கச்செல்லாதோ'
௩௮௨. 'தெய்வவாழித்தேரும்' ௩௯௦. 'விடநோக்கி'

௩௯௪. கண்ணாற் கடந்த வடையாளங் கைக்கொளலின்
வண்ணக் கமல மலர்மகளைப்—பெண்மையின்

௩௯௫. சீலத் தொருதானு மாறழித்த சின்னமே
போலத் திருவும் பொலிகுழலா—ளாலத்தை

௩௯௬. புண்ணாத் துணிந்த துடையா னிவைக்கிடையே
நண்ணப் பயின்றதெனு நாட்டத்தா—டிண்ணியகல்

௩௯௭. வில்லான் றிருமேனி விண்ணோமென் றாந்தவிண்
ணெல்லாந் தழுவ வெழுமுலையாள்—மெல்லிடை

௩௯௮. யில்லைகொ லுண்டுகொ லென்றென் றிறைதிருக்கண்
வல்லையில் வைக்கும் வகைமானப்—பல்காசின்

௩௯௯. பட்டிகையும் வெண்ணிறப் பட்டுமொளியொளிரக்
கட்டிய செம்பொற் கடிதடத்தாள்—விட்டெறியும்

௪௦௦. பல்கோடி பந்தினும் பத்திமுத் தூசலினும்
வெல்கோ டியமகர வீணையினும்—வல்லியரைச்

௪௦௧. சீறிப் பொருதுவெல்லுஞ் செவ்விபோய்ச் சீறுமே
யாறிப் பொருதுவெல்லு மாற்றலா—ளேறிய

௪௦௨. மேற்று ணுடனே யிவைநம் மவயவத்தே
தோற்றான் மொழிந்திடா தூதென்று—மேற்றாய்ப்

௪௦௩. புயலுங் குயிலும் பொறியவரி வண்டு
மியலும் பொழிலுக் கெழாமே—மயிலுடன்

௪௦௪. கிள்ளைசூழ் செய்குன்றிற் கிட்டாமே யோதிமக்
கொள்ளைசூ ழோடை குடையாமே—வெள்ளிய

௪௦௫. வேலை பொருவு மரமியத்தில் வீற்றிருக்குங்
காலை யொருத்திவந்து காரிகையே—மேலொருகை

௪௦௬. யோட்டிரக்குங் கீலத்து மொண்முனிவர் பன்னியரை
வாட்டிரக்கஞ் செய்து மருள்செய்தார்—தீட்டரும்பொற்

௪௦௭. சிங்கா தனப்பெற்றுத் தேர்பெற்றிப் போதுவந்தாற்
பொங்கா தரவு பொறுக்குமோ—சங்கார்கை

௪௦௮. யான்மோ கினியா யணியோ டெதிர்படத்தம்
மான்மோகஞ் செய்து மருள்செய்தார்—தேன்மொழியார்

௪௦௯. கூடவிளங் கோக்கள் வனிதையர்க்குக் கோலவளை
போடும் பொழுதுமயல் பூட்டினார்—வேடப்

௪௧௦. பரதராய் மீன்வலையாற் பாவைதிரை மங்கைக்
கிரதராய் மால்செய்தின் புற்றார்—வரைமகளா

(பா-ம்.) ௩௯௯. 'வெண்பளிதப்பட்டும்' ௪௦௦. 'மெல்லியரைச்'

சகக. மங்கை தவங்கள் புரிய வயோதிகராய்த்
தங்கியின்ப வாய்மொழிகள் சாதித்தார்—நங்காய்

சகஉ. முழுதுமோர் கோல முதல்வர் பவனிக்
கெழுதுமோ வைகுறுமோ வென்றாள்—பழுதிலாண்

சகங. மூவரு மோதியவை கற்றோதின் மோகத்தா
லேவருவர் நம்பா விலங்கிழாய்—தீவருத்தா

சகச. கேட்டெழுது நள்ளாற்றுச் செய்யுளை யாமணியுந்
தோட்டெழுதில் வாடை சுடுங்கொலோ—நாட்டுதிரு

சகரு. வாலவா யான்றிருநீ றள்ளிற் குலத்தரசு
போலவா னிந்துவெப்பும் போகாதோ—பாலனூர்

சகசா. தைவந்து தென்னவர்கூன் றள்ளுதிருப் பாட்டெடுத்தாற்
கைவந்த வேள்சிலைக்கூன் காணுமோ—பொய்வந்து

சகஎ. போக்கும் தரும புரத்தியாழ் மூரியினுற்
றீக்கு மிசையாழ் சிதையாதோ—மாக்கடலூர்

சகஅ. தெவ்வரிடு கன்மிதப்பச் செய்ததிருப் பாட்டிசைத்தா
லௌவித் திரவி னவியுமோ—வையாற்றுக்

சகக. காவிரி யாறுமறி யூரன் கவிக்கிருகண்
மாவிரி யாறு மறியாதோ—மூவர்திருப்

சஉ0. பாடலா லுய்யலா மெங்கோன் பதமலருஞ்
சூடலா மென்று துணிந்தெழுந்தா—ளாடக

சஉக. த்யாகக் கொடியே தனிவளரச் செய்தொருநாட்
பாகற் கொடியே பலவறுப்பா—ளுகமச்

சஉஉ. சோதியிற் காசிக்குந் தொல்லம் பலத்திற்கு
மாதியிற் பேரூரா மாரூரன்—வீதியிற்

சஉங. பீலிக் குடைநிழலும் பேரிக் குழாமுழக்குங்
கோலித் திசைவிசும்புங் கொந்தளிப்ப—வேலையுஞ்

சஉச. சிந்த விடைக்கொடிமீ தாடத் திருத்தேரின்
வந்த பவனிவந்து வந்தித்தா—ணிந்தையா

சஉரு. ரூரன் புறம்பரனு மொக்கப் புறம்பென்றோர்
பேரன்பன் சீறும் பெருமாளே—கார்தவழும்

(பா-ம்) சகச. 'நள்ளாற்று மெய்ஞ்ஞானம்' சஉங. 'கோத்தளப்ப'
சகஅ. 'உய்வித்த வப்ப னுயிரொன்னும் யாப்பிசைத்தால்' சஉரு. 'ஊரான் புறனுய வொக்கப் புறனென்று'

௪௨௬. வெள்ளிக் கிரியசும்பொன் மேருக் கிரியுறைந்து
முள்ளிச் சிறுபுற் றுறைந்தீரோ—புள்ளுயர்த்தோன்

௪௨௭. வாதுபோய்க் காணு மலர்ச்சே வடிகாமத்
தூதுபோய்த் தேயத் துணிந்தீரோ—மீதசைந்து

௪௨௮. மாணிக்கத் தண்டு மணிமன்று மாடியகூத்
தாணிப் புறங்கா டடைந்தீரோ—பேணியே

௪௨௯. பெய்யுமடிக் காயிரம் பொன்னென்னைப் பேறளிக்குங்
கையு மிரப்புங் கலந்தீரோ—மையோவிந்

௪௩௦. நாதாந்தக் கோலமொரு நான்மறையோன் பாகத்தே
தீதாம் புலைக்கோலஞ் செய்தீரோ—வேதாந்தக்

௪௩௧. கேள்வியோர் சாதிரண்டுங் கிட்டே லெமையென்று
வேள்வியோர் வைதனவும் வேட்டீரோ—தாழ்விதனுற்

௪௩௨. புல்கிய துண்டோ வுமைதோய் புயமெனக்கு
நல்கிய துண்டே னலம்போமோ—சொல்கணிச்சி

௪௩௩. வீரரே யெவ்வூர்க்கு மேலூ ரெனநிறுத்த
வூரரே யென்றெறன் றுருகினாள்—பேரிளம்பெண்

பேரிளம்பெண்.

௪௩௪. வேறொருத்தி பல்கலைக்கும் வேதாவி னுவிற்போ
யேறொருத்தி யேனுமெதிராதாள்—வேறினியென்

௪௩௫. றண்டா மரைமயிலுந் தாமரையும் பாமகளும்
வெண்டா மரையுமா மேனியாள்—வண்டாட

௪௩௬. முன்னஞ் சுமந்த தனமயாமே மொய்ம்மணத்தை
பின்னஞ் சுமந்திளக்கி லென்செய்யுந்—தென்னூலவை

௪௩௭. யாதி திருச்சா லகத்தோட மாட்டாதென்
றோதி மலர்பொதியா வோதியாள்—மோதித்

௪௩௮. திரைபோ யுலகஞ் சிதைப்பச் சிதைந்த
கரைபோல் வரிதுறந்த கண்ணாள்—எரிபிரம

௪௩௯. றென்பணியும் வன்மீகர் மன்றுட் டெனப்புலியும்
வன்பணியு முன்பணியும் வார்த்தையாள்—முன்பணைத்து

௪௪௦. வானடையத் தாமே வளர்ந்து கவர்ந்தந்த
வானடையக் காணு வகைமையால்—வானொதுங்கி

௪௪௧. மீண்டு நிலைத்த தெனமருங்கைப் பார்ப்பதெனப்
பூண்டு முகங்கவிழ்ந்த பூண்முலையாள்—வேண்டியநா

(பா-ம்.) ௪௨௯. 'கவர்ந்தீரோ'

௪௪௨. ணாற் பனசை நகரத் தயன்பறந்துங்
காணாத் தலைசாய்த்த காரிகையும்—பூணாகம்

௪௪௩. பெய்துடைய பெம்மான்றன் பிட்டுண்ணப் புண்ணியஞ்
செய்துடைய செம்மனச் செல்வியுங்—கொய்துமக

௪௪௪. வன்றீந்த செங்காட் டமையுந் தலையிறைச்சி
நன்றீந்த சந்தன நங்கையு—மென்றிவர்க

௪௪௫. ளாண்பிறப்பே போலப் பிறப்பெய்தி னோவாது
பெண்பிறப்பே வேண்டும் பெரிதென்பா—ரண்பினரா

௪௪௬. யல்விளை சோலைகலந் தாயிரங் கோடியராய்ப்
பல்விளை யாட்டயரும் பாவையரை—வில்விளையுஞ்

௪௪௭. சூடகக் கைவண்டு மொய்வண்டுஞ் சூழ்ந்தாட
வாடகத் தம்மானை யாடுவீர்—பீடு

௪௪௮. விரவுதிரு வாசகத்து மெய்வாத வூரர்
பரவுதிரு வம்மானை பாடீர்—விரைகமழுஞ்

௪௪௯. சுண்ணப் பொடியிடிப்பீர் தொன்று ளவர்விளம்பும்
வண்ணத் திருச்சுண்ணம் வந்தோதீ—ரெண்ணிறப்பக்

௪௫௦. கூடுதிருத் தெள்ளேணங் கொட்டுவீ ராங்கவர்
பாடுதிருத் தெள்ளேணப் பாட்டறையீர்—தோடவிழச்

௪௫௧. சாத்துதிருப் பூக்கொய்வீர் சம்புப் பரியழைத்தா
ரேத்துதிருப் பூவல்லி யின்றேத்தீர்—கூத்தி

௪௫௨. னடுத்ததிரு வுந்தி பறப்பீ ரவர்வா
யெடுத்ததிரு வுந்தி யியம்பீர்—தொடுத்தாடி

௪௫௩. மல்குதிருத் தோணோக்கீர் மாணிக்க வாசகர்
நல்குதிருத் தோணோக்க நாவறையீர்—பல்வரியி

௪௫௪. ராற்றுதிருப் பொன்னூச லாடுவீர் நீடுமவர் [க்கு
போற்றுதிருப் பொன்னூசல் போய்ப்புகழ்வீர்—சாற்றளி

௪௫௫. நன்னர் குயில்கிளிக்கு நப்ப ரிசையிசைப்பி
ரன்ன ரிசைத்தனவே யாங்கிசையீ—ரென்னு

௪௫௬. மிவையிவை போதித் திருந்துழி மாத
ரவையவை கேட்கு மளவிற்—குவிகையளாய்

௪௫௭. வாங்கிச் சிவபத்த வாணி யெனுங்கிளியைத்
தாங்கிக் கனிகனிவாய்த் தந்தேந்தி—யாங்களிப்ப

(பா-ம்) ௪௪௨. 'தலைதாழ்த்த' ௪௪௪. 'நன்றரிந்த'
௪௪௩. 'பெய்துடைய கோவைத்தன்.' ௪௪௬. 'சோலைகவர்ந்து'
௪௪௪. 'அன்றரிந்த' ௪௫௫. 'குயிலரிக்கு'

௪௫௮. முன்னமொரு சொல்லை முதல்வன் சொலவொருவன்
சொன்னதிருத் தொண்டத் தொகையெல்லா—மென்னமுதே

௪௫௯. பாடுக பாடுக பாடி நெடிதூழி
நீடுக நீடுக நீயென்றான்—கூட

௪௬௦. வுறைகின்ற வுன்னையத் துள்ளோ ரழகே
யறைகின்ற தொண்டரழ கன்றோ—பிறைநுதலா

௪௬௧. யெற்களவு பேச வடங்கா விடங்கழியார்
நெற்களவு போன நிசிவனப்பு—நெற்குழுளை

௪௬௨. வாரி யிளைசையின் மாறர் வருமிருளு
மூரி யளக முடியன்றோ—காரிகையே

௪௬௩. பண்டையி னெல்வேலி மாறர் படுமுடற்கூன்
கொண்டையி விட்டபிறைக் கூனன்றோ—பண்டு

௪௬௪. வணங்கா தவரை வணக்கவிறன் மிண்ட
ரணங்காக வைக்கு மசியு—மணங்கமழ்பூப்

௪௬௫. போக்கு மதமாப் பொருதே யெறிபத்தர்
நூக்கு நவியு நுதலன்றோ—மாக்கள்

௪௬௬. படுபடை யூனைப் படைத்தகண் ணப்ப
ரடுபடை விற்புருவ மன்றோ—நடுவிற்

௪௬௭. குலவு மியற்பகையார் கோட்புலியார் சுற்றம்
பலவு மடியப் படுத்துங்—கலிக்காமர்

௪௬௮. மெய்ச்சிறுத் தொண்டர்சேய் மெய்ப்பொரு ளையரிவ
ரச்சுறுக் காய மறவறுத்து—மெச்சுகழற்

௪௬௯. சிங்கர் மனைவிகர மூக்குச் செருத்துணையா
ரங்கைகலிக் கட்ப ரிவைக்குச்—சங்கரன்

௪௭௦. வீறு பழிநா விரிஞ்சையூர்ச் சத்தியார்
கூறு படப்படக் கொய்தெடுத்துஞ்—சிறிக்

௪௭௧. குலச்சிறையா ரேனாதி நாதர்குறு காரை
யலற்செய் முனையடுவா ரட்டுந்—துலக்கிய

(பா-ம்) ௪௬௧. 'நெற்குழுளை'
௪௬௪. 'வணங்காவிடரை'
௪௬௫. 'நூக்குநவியம்'
௪௬௭. 'அடையப்படுத்தும்'
௪௬௮. 'அக்சுதன்காயம்'
௪௬௮-௪௬௯. 'மெய்ச்சிங்கன்,
தேவி காத்தையவண் மூக்கைச்செருத்துணைதன்,
காவி விழிகைக் கலிக்கம்
பன்-சேவுயர்த்தோன்'
௪௭௧. 'குலச்சிறையேனாதிமுனைய
டுவான் கூடா, ரலைச்சிறை
யெய்த வலைத்தும்'
,, 'அலைச்செய்'

௪௭௨. வாளுமொரு தாய ரதிபத்தர் மாவடுமீன்
கோளுமிரு கண்ணின் குலமன்றோ—தாளிணையிற்

௪௭௩. பொய்யடிமை யில்லாப் புலமையோர் காடவர்கோன்
செய்யடிமைக் காரியார் சேக்கிழார்—மெய்யிற்

௪௭௪. பணிந்து பரமனையே பாடுவார் பாட்டி
னணிந்த சிவப்புவா யன்றோ—மணந்து

௪௭௫. தருமுத்தி மெய்ஞ்ஞான சம்பந்தர் பந்த
ரருமுத்து வெண்முறுவ லன்றோ—திருமூலர்

௪௭௬. மந்திரத்திற் கூறும் வரிக்குயிலுஞ் சண்டேசர்
தந்திரத்தி னூட்டுந் தடம்பாலு—மைந்தெழுத்தி

௪௭௭. னுறையர் நீலகண்டப் பாண ரமைக்குழலுந்
தேனுறைய வீணைத் திறநெறியு—மூனுதிர்த்த

௪௭௮. காரைக்கா லம்மை கனியுமுன் கைபுரைத்த
பாரைக்கா மூர்த்தியார் பைஞ்சாந்துஞ்—சேருந்

௪௭௯. தருணை வினிமையைந்துந் தண்மைய தொன்று
மருணை மெழுமொழி யன்றோ—வருபவர்க்குத்

௪௮௦. துப்பமைத்து நல்குமொரு சூத மெறிசூது
மப்பரைக்கை கூப்பு மடிபகடு—மெய்ப்பொதுவின்

௪௮௧. வேண்டுமொரு கூற்றுவனார் மேன்முடியுங் கோன்முடியைத்
தீண்டு புகழ்த்துணையார் செங்குடமு—மாண்டைக்க

௪௮௨. ணன்போ மிழலைக் குறும்பரா ரூரர்க்கு
முன்போ மலையு முலையன்றோ—பொன்போலு

௪௮௩. மானக்கஞ் சாறர் மகளளகப் பஞ்சவடி
ஞானக் கலையர் நறுந்தூம—மூன

௪௮௪. வினையர் பனக்கருப்பு மிக்கோ ரொழுங்கு
மனைய வரிரோம மன்றோ—புனையிழாய்

௪௮௫. தில்லையில் வாழந் தணர்நற் சிறப்புலியார்
வல்லையி லம்பர்ச்சோ மாசியா—ரில்லறத்து

௪௮௬. நாவற் சடையரிசை ஞானியார் பூசலார்
தேவத் திருமேனி தீண்டுநர்—நாவுரைக்குந்

(பா-ம்.) ௪௭௬. 'கூவும் வரிக்குயிலும்'
௪௭௯. 'அன்றோ - கருணையினால்'
௪௮௦. 'துப்பனைத்தும்'
,, 'அப்பனையி லாளுடையார்க் காங்காயும்'
௪௮௨. 'அன்றோ - வன்பான'
௪௮௪. 'வினையருள வாணவமும்'
௪௮௬. 'பூசலையார்'

௪௮௭. தங்கலைபுஞ் சாலியரு ணேசனார் தாபதர்க்கு
வெங்கலை நெய்திழைக்கு மெல்லிழையுஞ்—செங்கணார்மு

௪௮௮. னுய்த்தநூ னீலநக்கர் தேவி யுமிழ்சிலம்பி
வைத்தநூல் யாவு மருங்கன்றோ—பத்திவிடு

௪௮௯. மல்கு லரனணைக் கப்பூதி யார்மகத்தந்
தொல்கு மரவி னுருவன்றோ—நல்வணிக

௪௯௦. ரம்பொ னமர்நீதி யார்கோ வணநிறுத்த
பைம்பொற் றராசு பாடன்றோ—நப்பதிக்கே

௪௯௧. தண்டி யடிக டடாகத்து நீலகண்டர்
மண்டி யிளமைபெறு வான்குளத்துங்—கொண்டவெழுத்

௪௯௨. தஞ்சு மியம்பிப் பசுபதியா ராழ்கயத்தும்
விஞ்சு முளரி விரிகோலஞ்—செஞ்சொல்

௪௯௩. படியு முகமு மிருகையும் பஞ்சுட்
டடியு முடன்சிறப்ப வன்றோ—கொடியே

௪௯௪. திருவா திரைக்குநர சிங்க முனைய
ரொருவாத பாணர்க் குதியர்—சொரிபொன்னு

௪௯௫. மோணகாந் தன்றளியி னண்பர்க் கொளித்தளித்த
காணமு மேனிக் கவினன்றோ—வாணிலவு

௪௯௬. மென்மை முருகர் கணநாதர் வேணியர்க்குத்
தொன்மை தருபூந் தொடையன்றோ—நன்மைக்

௪௯௭. கலிநீதி யார்நமி நந்திகணம் புல்லர்
மலிய விடுந்தீப மாண்பு—முலக

௪௯௮. முயத்தகு வாயிலா ருட்பூசை யின்கண்
வியத்தகு ஞான விளக்கு—மியற்கருவூர்ச்

௪௯௯. சென்னிபுகழ்ச் சோழர் திருநாளைப் போவார்வீழ்
வன்னிநிற மும்பூண் மணியன்றோ—கன்னித்

௫௦௦. திருமங் கையைவென்ற செவ்விக் கிவரே
யருமங் கையர்க்கரசி யன்றோ—கிரிமுகிலின்

(பா-ம்.) ௪௮௯. 'சிவநேச ரப்பூதி யார்மகத்தந்து'
௪௯௦. 'பைம்பொற்றுலையும்'
௪௯௧. 'தண்டி யெடுத்த தடாகத்துய்'
௪௯௫. 'நாகையிற் கீழ்வேளூர் நம்பர்க் கொளித்தளித்த, மாகையிற் பொன்னும் வடிவன்றோ - வாகத்து'
௪௯௭. 'கலிய னமிநந்தி காரிகணம் புல்லன், மலியவிடுஞ் சோதி வடிவும்'
௫௦௦. 'அரசி'

௫௦௧. மூசுவார் மென்முலைக்கற் பூர முழுநீறு
பூசுவார் பூதிப் பொடியன்றோ—வீசனையே

௫௦௨. துற்று திருக்குறிப்புத் தொண்டருஞ் சாக்கியரு
மெற்று சிலையு மெறிசிலையு—மற்றச்

௫௦௩. சமையத்துந் தெய்வத் தலத்து நெகிழா
தமையப் பிடித்திட மன்றோ—நமதுதிரு

௫௦௪. வாரூர்ப் பிறந்தா ரயலோ விவர்க்குமிப்
பேரூர்ப் பிறப்பே பிறப்பன்றோ—தீராத

௫௦௫. பத்தராய்த் தாழ்வாரப் பாலுமடிச் சார்ந்தார்கள்
சித்தமே சங்கரன்பாற் சேர்வித்தோ—ரித்தனையே

௫௦௬. ரிங்கிவ ரன்றோவென் றேற்பக் கிளிதெளியக்
கொங்கிவ ரோதியுடன் கூறுதலு—மங்காந்

௫௦௭. தரகர வென்றுருகு மவ்வேலை மூன்று
புரகரன் வீதி புகுந்தான்—கரமுகிழ்த்துத்

௫௦௮. தத்தையை வைத்தது தமரிற் சுதகோடி
யொத்தயல் செல்ல வுடன்சென்றா—ளத்திரளை

௫௦௯. நீந்தி றாதனு நிலமணப்பத் தாழ்ந்துதொழு
தேந்தி மலைகுனித்த வேந்தலே—மாந்தளிர்

௫௧௦. வண்ணத் துமையாண் முலைத்தழும்பு மார்பகத்தி
னண்ணத் தவஞ்செய்த நாயகனே—கண்ணப்ப

௫௧௧. ரெச்சிற் றடியு மெழில்வாயின் மஞ்சனமு
முச்சிப்போ துங்கொள்ளு முத்தமனே—செச்சைமயில்

௫௧௨. வாகனத்தோன் வானவரைக் காத்துமாச் சூர்தடிய
மாகனத்த வேலுதவும் வள்ளலே—மோகமிகப்

௫௧௩. பிட்டுக்கு மண்ணுஞ் சுமந்து பிரம்பினடி
பட்டுப் பரிந்தளித்த பாக்கியனே—நிட்டைபெறுஞ்

௫௧௪. சங்கப் புலவருடன் சங்கத்தி லேயிருந்து
கொங்குதேர் வாழ்க்கை கொடுத்தோனே—பங்கயற்க

௫௧௫. ணம்மை யுடன்சுந் தரபாண் டியனாகி
யிம்மையிலே நன்மைதரு மெம்மானே—மும்மைபுல

௫௧௬. கேந்துமுசு குந்தமன்னற் கின்பமுறு மெவ்வரமு
மீந்தியா கேச விறைவனே—வீந்தவிந

(பா-ம்.) ௫௦௨. 'பற்று திருக்குறிப்பன் ௫௦௫. சித்தத்தைச்'
சாக்கியன் பண்டுதலை'

௫௧௭. கண்ணுங் கவினவக் கச்சிகம லாலயத்து
நண்ணும் படிகொடுத்த நங்கோவே—தண்ணியலாக்

௫௧௮. காயினு நீசிலநாள் வைகிய காரணத்தின்
வேயினு ணேயம் விளக்கின்றேன்—வாயினுற்

௫௧௯. சுட்டாலு நின்கச்சிச் சூதத் திருப்பதனால்
விட்டாலுங் கோகிலத்தை வேட்கின்றே—னட்டாலும்

௫௨௦. பிள்ளை பணித்தபணிப் பெண்ணை யகலாத
புள்ளை யெளியேன் புகல்கின்றே—னுள்ளயரக்

௫௨௧. கைக்கு மெனினுமுன் காதுபெறப் பெற்றமையி
னுய்க்கு மிசையை யுவக்கின்றேன்—மெய்க்கழலாய்

௫௨௨. வேடைய தெய்த வெதுப்பினு நின்குவட்டு
வாடைய தென்று மகிழ்கின்றேன்—கோடிநம

௫௨௩. னாகு மெனினுமுன் வேணி யணிந்தமையி
னாகு மதியை நயக்கின்றேன்—வேகத்தா

௫௨௪. லிக்கு வளைத்துவே ளெய்யவெறுப் பாயினுமுன்
மெய்க்கு வளைத்தார் விழைகின்றேன்—கைக்குதவா

௫௨௫. யென்று திருத்தேர் நிலையளவு மேத்தெடுத்துத்
துன்று கழுநீர்த் தொடைபெற்றா—ணின்ற

௫௨௬. வினைப்பகையுங் காமத்து விற்காமன் செய்யு
முனைப்பகையுங் கூட முடித்தா—டனைப்பணிந்தே

௫௨௭. யிவ்வா றெழுபருவத் தெல்லோரு முன்போது
வுய்வார் பவனிக் குடன்போதச்—சைவ

௫௨௮. வழிப்போந்தான் றாதாய்ப் பரவையார் மாடத்
தழிப்போந்தான் போந்தா னுலா.

நேரிசை வெண்பா.

மாதர் நலங்கொண்டு வீதி வலங்கொண்டு
மாதை யிடங்கொண்டு வாழ்கந்த—நாதனடுக்
கொண்டுதியா கேசர்பூங் கோயிற்சிங் காதனமேற்
கொண்டா ரசபைநடங் கொண்டு.

(பா-ம்.) ௫௧௯. 'வெஃகினேன்' ௫௨௮. 'சந்தாய்ப்'
௫௨௪. 'தார் விரும்பினேன்'

பயன்.

நாட்டுங் கமலைத் திருவுலா நற்செவியாற்
கேட்டும் படித்துங் கிளரின்பங்—காட்டும்
பொருளைப் புகழ்ந்துதினம் போற்றத்யா கேச
ரருளைப் பெறுவா ரவர்.

சிறப்புப் பாயிரங்கள்.

க. தெள்ளுதமி ழாரூர்த் தியாகேசர் மெய்யன்பு
கொள்ளுங் கமலையுலாக் கூறினை—யுள்ளக்
குவிவீர ராகவன்சொற் கூடிற் புலவீர்
கவிவீர ராகவன்சொற் கண்டு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

உ. புவியோர் பெறுந்திரு வாரூ ருலாவைப் புலவர்க்கெலாஞ்
செவியே சுவைபெறு மாறுசெய் தான்சிவ ஞானவனு
பவியே யெனுங் கவிவீர ராகவன் பாடியநற்
கவியே கவியவ னல்லாத பேர்கவி கற்கவியே.

[இஃது, இலங்கைப் பரராசசேகரனென்னும் அரசர் பாடிய செய்யுளென்று தமிழ்நாவலர்சரிதையால் தெரிகின்றது.]

திருவாரூருலா முற்றிற்று.

ஸ்ரீதியாகராசர்துணை.

கணபதிதுணை.

திருவாரூருலா

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

வாதாவிவிநாயகர்துதி. கமலை-திருமகள், திருவாரூர். கம் - நீர். மீ - மேலே. வேழம் உக - கொறுக்காந்தட்டைகள் உகும்படி.

மாற்றுரைத்தவிநாயகர் துதி. போற்று உரைத்த - துதிகளைக் கூறிய, ஆரணமே - வேதமே. கைச்சிலம்பு - கையையுடைய மலைபோல்வார். திருமுதுகுன்றத்திற் பெற்றுத் திருமணிமுத்தநதியில் இட்டு இத்தலத்தில் தேவதீர்த்தத்தில் எடுத்த பன்னீராயிரம் பொன்னைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு மாற்றுரைத்துக் காட்டியதுபற்றி, இவர் இத்திருநாமம் பெற்றனர். (தியாக. கட. ௬).

அவையடக்கம்.

சோதி கையும் - சிவபெருமானது திருக்கரமும். மா நாகமும் - பெரிய வாசுகியென்னும் பாம்பும். பூநாகம் - நாகப்பூச்சி; "திருக்கழுக்குன்ற. அவை."

நூல்.

௧. தேவு - தெய்வம். ஒன்பானெனும் பேறு - நவந்தருபேதம்.

௨. நாதாந்தமேயாய் - நாததத்துவத்திற்கு அப்பாலாய்.

௩. உயிர்களை உய்வித்தற்பொருட்டு, பராசத்தி தவஞ் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருத்தல்பற்றி, இத்தலம், பராசத்தி யெல்லை என்றும் சத்திபுரமென்றும் வழங்கப்பெறும்; "இறந்திடா ஞானசத்தி யெல்லையாமாரூர்" (திருவாரூர்ப்பு) என்பதனுணர்க. பராசத்தி யென்றது கமலாம்பிகையை.

௩-௫. இடையில் இளைப்புறுமல் நிறைவேற்றுவோரே தலைவரென்று திருமாலும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு சென்று குருக்ஷேத்திரத்தில் யாகமொன்று செய்கையில், தேவர்கள் அயர்ச்சியடைந்து நின்றுவிட, திருமால் அதனை ஆயிரம் வருடத்தில் நிறைவேற்றித் தாமே தலைவரென்று செருக்குற்றனர்; சிவாஞ்ஞையால் யாகத் தீயிலிருந்து அப்பொழுது, ஐசுவரமென்னும் பெயரையுடைய வில்லொன்று எழுந்தது. அவர், களிப்பின்மிகுதியால் அதனைக் கைப்பற்றி வளைத்து அம்புகளைத் தொடுத்துத் துரத்தத் தேவர்கள் ஓடிவந்து இத்தலத்தை அடைந்தார்கள். உடன்வந்த திருமால் இத்தல விசேடத்தால் தம் வன்மையும் செருக்கும் குறையப்பெற்று மயக்கமுற்று அவ்வில்லையூன்றி அதன் தலையின்மேல் தமது தலையைச் சாய்த்துத் துயில்வாராயினர். அப்பொழுது தேவர்கள் பிருகஸ்பதியின் குமாரருடைய கட்டளைப்படி அவ்வில்லின்கீழ் ஒரு புற்றை உண்டாக்கித் தாம் சறையான் வடிவங்கொண்டு அப்புற்றுவழியாகச் சென்று மேற்கூறிய வில்லினது நாணின் அடியை அரித்தபொழுது சிவபெருமான் அப்புற்றிலிருந்து சோதிவடி

வாகத் தோற்றினரென்பது வரலாறு. (திருவாரூர்ப்பு, வன்மீக)

எ. சனகாதிகளுக்குக்கலியின் துயரம் தீர்த்ததுபற்றி இத்தலத்திற்குக் கலிசெலாநகரம் என்பது ஒரு திருநாமம். (திருவாரூர்ப்பு. தலமகிமை. கஉ).

அ. குணதீரம் - கீழ்கரை. ஈர்த்த - அறுக்கப்பட்ட.

௯. தம்முடைய தமையனார் உண்ண வைத்திருந்த கனி முதலியவற்றை அவரனுமதியின்றி உண்டு, அந்தத் தோஷபரிகாரமாக அவரால் தம்முடைய கைகள் அரியப் பெற்றசங்கமுனிவரென்பவர், இத்தலத்துள்ள அமுததீர்த்தத்தில் ஆடி அக்கைகள் வளரப்பெற்றனர்; இதனால் அத்தீர்த்தம் சங்கதீர்த்தமென்று பெயர் பெற்றது; (திருவாரூர்ப்பு. சங்க) "காங்கொடுத்துச் சங்கருக்குக் கனைகடல்வாய்த் துயில்வோற்குச், சிரங்கொடுத்த பெருஞ்செல்வத் திருவாரூர்" (திருவாரூர்ப்பு. அசலே. கக.) என்பதனுலுமறிக.

க௦. கமலை - திருமகள். திருமாலுக்குத் திருமகளை மணஞ்செய்வித்ததை மகாலட்சுமிச்சருக்கத்தாலுணர்க. (திருவாரூர்ப்பு.)

கக-கச. கண்ணன் கருத்து-புத்திரன் வேண்டுமென்பது. இக்கண்ணிகளால், தியாகராஜமூர்த்தி, முதலில் திருமாலாலும் அப்பால் இந்திரனாலும் பூசிக்கப்பெற்றுப் பின்பு முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியால் இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளினமை கூறப்படுகின்றது. (திருவாரூர்ப்பு. தியாகராச; கந்த. கந்தவி). தொடிக்கைமான் - உமாதேவியார்.

கரு-கசு. கோ - பசு. கூலிக்கு ஊர்ப்பசுக்களை மேய்ப்பவனாகிய வணிகனொருவன் ஓடிப்போன பசுவொன்றைத் தொடர்ந்து இத்தலத்தைச் சூழ்ந்த புண்ணியத்தால் மறுபிறப்பில் தசானன தேசத்து அரசனாயினன்; அப்பசு மறுபிறப்பில் அவனுக்கு மந்திரியாயிற்று; இருவரும் பின்பு முத்தி பெற்றன ரென்பது வரலாறு. (திருவாரூர்ப்பு. பிரதக்ஷிண.)

கஎ. திரிசங்கு - திரிகின்ற சங்குகள்; ஓரரசன். வசிஷ்ட முனிவருடைய பிள்ளைகளின் சாபத்தாற் புலையன் வடிவம் பெற்ற திரிசங்கு வென்னுமரசன், கௌசிகமுனிவருடைய கட்டளையால் இத்தலத்தை யடைந்து தேவதீர்த்தத்தில் ஆடி நல்ல உடம்பு பெற்றானென்பது வரலாறு. (திருவாரூர்ப்பு. திரிசங்கு.)

கஎ-கஅ. சுருதியன் - கேமசருமனென்னும் அந்தணன்; இவன் நீர் வேட்கையுற்றுப் பரத்தையொருத்தி கொடுத்த கள்ளைக் கள்ளென்றறியாமற் பருகிப் பின்பு தெரிந்து வந்து இத்தேவதீர்த்தத்தில் ஆடி அப்பாவம் நீரப் பெற்றனன். காரி - இந்திரன். ஆவி கொள்வினை யென்க. இந்திரனுக்கு விருத்திர ஹத்தியை இத்தீர்த்தம் போக்கியது. (திருவாரூர்ப்பு. கேம. இந்திர.)

கஅ-கசு. வடக்கேயுள்ளகயையால் தீர்க்கப்படாததான நன்றிமறப்பென்னும் பாவத்தை இத்தலத்துள்ள கயாதீர்த்தம் ஒரு பேய்க்குத் தீர்த்தது. (திருவாரூர்ப்பு. கயா) இத்தீர்த்தமுள்ள இடம் கயக்கரை யென்று இக்காலத்து வழங்கும்.

உ௦. கோடி முனிவர்கள் வந்து தவம் புரிந்து தரிசித்த பொழுது, வன்மீகநாதர் கோடியளவான திருவுருவங்கள் கொண்டு அவர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினர். (திருவாரூர்ப்பு. உருத்திர)

உ௦-உக. தேர் பத்தன் - தசரதன். ஒருசித்தன் - சித்தீசனென்னும் அரசன். இவர்களுக்கு ஸ்ரீவன்மீகநாதர் மகப்பேறு அருளினர். (திருவாரூர்ப்பு. தசரத; சித்தீ.)

உச-உஉ. கோகருணரென்று பெயருள்ளவர்களாகிய இருவர்க்கு முத்தி

யளித்தனர். (திருவாரூர்ப்பு. கோகருணச்)

௨௨-௨௩. முருகு - இளமை. சித்திரகாயம் - புலி. குலிசித்திரநாமம் - குலிசேசனென்னும் திரமான பெயரை; கேகயநாட்டரசனாகிய குலிசனென்பவன் தன்னிடம் பாரணஞ்செய்ய வந்த துருவாச முனிவருக்கு ஊனோடு கலந்த உணவை அருத்திய குற்றம் பற்றி, அவரால் புலியாகச் சபிக்கப் பெற்று இத்தலமடைந்து அவ்வுருவம் நீங்கினன். (திருவாரூர்ப்பு. குலிசே)

௨௩-௨௪. முத்து ஈந்த-முத்துக்களை இழுத்த. கலிக்கு அஞ்சி மூன்றரைக்கோடி புண்ணிய தீர்த்தங்கள் இத்தலத்தை அடைந்தன. (திருவாரூர்ப்பு. சர்வ).

௨௫-௨௬. ஓர் எழும் - திருவாரூர், திருநாகைக்காரோணம், திருக்காறாயல், திருக்கோளிலி, திருமறைக்காடு, திருநள்ளாறு, திருவாய்மூர் என்னும் எழுதலங்களும், ஸ்ரீ தியாகராஜமூர்த்திகள் எழுந்தருளப்பெற்றிருத்தலின், இத்தலங்கள் ஸப்தவிடங்கஸ்தலமென்று கூறப்படும்; இதனை, "சீரார் திருவாரூர் தென்னாகை நள்ளாறு, காரார் மறைக்காடு காறாயல்—பேரான, ஒத்ததிரு வாய்மூருவந்ததிருக் கோளிலி, சத்த விடங்கத் தலம்." என்னும் ஆன்றோர் திருவாக்காலுணர்க. விடங்கர் - தியாகராசர்; இவ்வெழுவருள் இத்தலத்து மூர்த்திக்கு வீதிவிடங்கரென்பது திருநாமம்.

௨௭. மணித்தண்டு - மாணிக்கத்தண்டு. இத்தலத்தில் ஸ்ரீ தியாகேசருடைய திருவாடுதண்டு மாணிக்கத்தண்டென்று கூறப்படும். தியாகேசர் சிங்காதனம் இரத்தின சிங்காதனமாதலின், 'மணிச் சிங்காதனம்' என்றார். பெருமாள் - பெருமையையுடையவர்.

௨௮. தேவாகண்டரென்பது தியாகேசருடைய திருநாமம்.

௨௯. தியாகேசருடைய துவசம் - தியாகக்கொடி என வழங்கும்.

௩௨. வாதித்தல் - விலங்கிடல்.

௩௫. பங்குனி யுத்திரத்தில் தியாகேசருடைய திருவடியைத் தரிசிப்போர் முத்தி பெறுவர்.

௩௭. திருமகளுக்கு மணஞ்செய்வித்தது.

௩௬-௩௮. கடு - விடம். சூரியோதயவர்ணனை. தனது மகளென்றது திருமகளை. மருகன் - திருமால். கனமணி - கவுத்துவம். தினமணி - சூரியன.

௩௯. அல்லியங் கோதை யென்பது, அம்பிகையின் திருநாமம். நீலோத்பலாம்பிகை என்பர்.

௪௦-௪௧. இரண்டு - உவர்க்கடலும், கட்கடலும். ஐந்து - நெய்க்கடல் முதலியன. இந்நூலாசிரியர், இக்கருத்தை, "ஆட்ட, முதுபெருங் கடலோரைந்துய" (௩௯. ௨௭.) எனத் திருக்கழுச்குன்றப்புராணத்திலும் அமைத்திருக்கின்றார்.

௪௨-௪௩. சேடனாகிய காப்பைத் திருக்கரத்தில் அணிந்து; பொறைவில் - மேருவாகிய வில். கணைக்கு அணையாய் - அம்பாகிய திருமாலுக்குப் படுக்கையாகி. கோடாத தேர் - பூமி. சாதிபற்றியும் தலைமைபற்றியும் வாசுகியின் றொழில் சேடன்மேலேற்றப்பட்டது. கோடு - மலை.

௪௪-௪௫. மருங்கை யொத்தது நூல். ௪அ௫-ம் கண்ணி முதலியன ஈண்டு ஆராயத்தக்கன.

௪௫-௪௬. அராக்கச்சு - ஆதிசேடனாகிய கச்சு. உடைவாளிற்குச் சூரியனும் அராக்கச்சிற்குக் கேதுவும் உவமைகள். மருளிக்கொள - ஒப்ப.

௪௭-௪௮. உழை - மான். காப்பு - சேடன். உழை இடக்கரத்தும், காப்பு வலக்கரத்தும் உள்ளவைகளாதலின், இரண்டிற்கும் இரண்டு மதிகள் வேண்டுவன வாயின. செவ்வந்தித்

தோடுகளுக்கு மதிகள் உவமை. ஆற்றிய - ஆற்றுதற்கு.

சுகூ. நீலரத்நகண்டசரத்திற்கு உமாதேவியாருடைய கை உவமை.

சுகூ-ருக. உரகன் - ஆதிசேடன்; அவன் தாங்கு மடந்தை - பூமிதேவி; அவள் தந்தை - பிரமதேவர்; அவள் காந்தன் - திருமால். அவர்கள் பிறப்பைத் தாங்கும் உறுப்புக்கள் - திருத்தோள்கள்; அவற்றைஉரகன் தழீஇயென்னவென்க. இலயப்புயங்கம் - புயங்கநடனம்; அரவுபோல் ஆடல். வலயப்புயங்கம் - பாம்பாகிய வாகுவலயம். வாகுவலயங்கட்குச் சேடனுவமை.

ருக-ருஉ. மிடற்றுமஞ்சு - நீலகண்டமாகிய மேகம். புரிநூல் - பூணூல்.

ருஉ-ருச. கஞ்சம் - தாமரை. குருகு அங்கைநாயகி - வளையலையணிந்த அழகியகையையுடைய உமாதேவியார். செங்கழுநீர் சேர்த்தமை - செங்கழுநீர்மாலை. கங்காதேவியாருடைய சிவந்தகண்களின் ஒளிக்குச் செங்கழுநீர்மாலையும் நகையொளிக்கு முத்துமாலையும் உவமைகள்.

ருச-ருகூ. மார்த்தாண்டன் - சூரியன்; எழுவாய். சூரியனைப்பாரதயுத்தத்தில் மறைத்த முன்னோன் - திருமால். தடித்து - மின்னல். இரத்தினகடகத்திற்குச் சூரியன் உவமை.

ருகூ-ருஅ. உந்தியென்பது ஆற்றிற்கும் கடலுக்கும் நாபிக்கும் பெயர். தண்பூதம் - அப்பு. பந்தி மருவு தரம் முத்து - வரிசையாக மருவிய தகுதியையுடைய முத்துக்கள்; முத்தாலாகிய உதரபந்தனத்திற்கு நுரைஉவமை.

ருஅ-சுO. இவற்றால், திருவடிகளில் ஆடரவமும் கிண்கிணியும் அணிந்தமை கூறுகின்றார்; இவை - ஆடரவக் கிண்கிணியென்றுங் கூறப்படும். இவ்வரலாற்றை உகரு-ம் கண்ணிமுதலியவற்றாலுணர்க.

சுக-சுஎ. இவற்றால், திருமேனியிற் பச்சைக்கருப்பூரம் சாத்துதல்கூறுகின்றார். கருப்பூரத்திற்குப் பாற்கடற்றுளிகளின்செறிவும் நீறும் நிலவும் முத்தும் கங்கையும் நகையும் உவமைகள்.

சுக. திருப்பாற்கடலில் திருமாலின்மார்பில் தியாகேசர் முதலில் எழுந்தருளியிருந்தமை ஈண்டு அறியற்பாலது.

சுஉ. திருமேனியாகிய தழல்.

சுச. திருநெல்வேலியில் மூங்கிலடியில் தோன்றியதுபற்றி, சிவபெருமான், வேய்முத்தென்று கூறப்படுவர்.

சுஅ. பளிதம்-பச்சைக்கருப்பூரம்; பளிதமாகிய மதி. ஊர் - பரிவேடம்.

சுகூ-எஉ. இவற்றால்,நிலைக்கண்ணாடிபார்த்தல் கூறப்படுகின்றது. சிவபெருமானுடையதிருமேனியின் ஒவ்வொரு கூற்றைக்கவர்ந்த உமாதேவியார் முதலியோருடைய தவத்திலும் அதனை முற்றுங்கவர்ந்த நிலைக்கண்ணாடியின் தவமே பெரிதென்றபடி. கண்ணாடி, உலோகத்தாலும் செய்வித்தலுண்டு. சுருதி நிலைக்கண் நாடித் தோன்ற அரியான் - சிவபெருமான். பருதி - வட்டம்.

எங. வேதவனம் - வேதாரணியம். அடைத்தோன் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். அது திறந்தோன் - திருநாவுக்கரசுநாயனார். தூதுவிடுத்தோன் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார். சொற்பாட்டு - தேவாரங்கள்.

எச. நானூறு காரிகையை நல்கினோன் - நானூறு கட்டளைக்கலித்துறையாலாகிய திருக்கோவையாரை அருளிச்செய்த மாணிக்கவாசகர்.

எரு. கல்லெனல் - ஒலிக்குறிப்பு. கல்என்னும் உண்டியான் கான்முளை - கல்லென்கின்ற உணவையுடையவராகிய சிலாதமுனிவருடைய புத்திர

ரான திருநந்திதேவர். சிலாதரென்பதற்குக் கல்லையுண்பவரென்று பொருள்.

எரு-எசு. விசயன் செம்மலுக்கு - அருச்சுனனுடைய செவ்வியமற்போருக்கு. தோள்கொடுத்த செம்மலை - சிவபெருமான். செம்மல் - நிர்மாலியம், பெருமையிற் சிறந்த சண்டேசநாயனார். மயிலை - மயிலாப்பூரில்.

எஎ. என்பினைற்பெண்ணைப் பெற்றென்க. பெறாத ஆண்பெண்ணை - ஈனாத ஆண்பனையை; ஆண்பனையைப் பெண்பனையாகச்செய்தோர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

எஅ. பூதியம் - உடம்பு. மைந்தனுக்கு உயிரையளித்தோன் - திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

எகூ. அப்பு அரவை இட்ட - ஆகாயகங்கையையும் பாம்பையுமணிந்த. தூதினாற் பரவையினது விருப்பத்தையடைந்தவர் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அ0. அஞ்சு அம்பு வாசி - (மன்மதனுடைய) ஐந்துபாணங்களின் விசேடத்தைத். அம் சம்புவாசி - அழகிய நரியாகிய குதிரைகளை. அழைத்தோன் - மாணிக்கவாசகர்.

அ௧-அக. துஞ்சு அமளி அம்பர்க்கு - தூங்குதற்குரியபடுக்கையை நீராகவுடைய திருமாலுக்கு. போதற்கு - பிரமதேவற்கு. சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய திருவருளால், தியாகேசரைத் திருவம்பரிலுள்ள தம்முடையயாகசாலைக்கு எழுந்தருளச் செய்தவர், சோமாசிமாறநாயனார். இக்கதையை, இந்நூல், கஉக, கஎஎ, சுரு0-ம் கண்ணிகளாலும், "இகத்துக்குப் போகமறுமைக்கினிய பேரின்பமெவர்க்கு நல்கிச், சகத்துக்குப் போகவினைதுரந்தவாரூரிறையைத் தையல்செம்பொனகத்துக்குப் போகவெனவிடுத்தமட்டோ சோமாசி யம்பர்ச் செய்யு, மகத்துக்குப் போகவென வாய்மலர்ந்த கவிமுகிலை வாழ்த்தி வாழ்வாம்." (பாயிரம், கூ.) என்னுந்திருக்கடவூர்ப்புராணச் செய்யுளாலும், திருவம்பர்ப்புராணத்துள்ள, மாறநாயனார் வழிபடுபடலத்தாலுமுணர்க.

அஉ. கால் சிலம்பின் சந்து அணிந்து - தென்றற்காற்றையுடைய பொதியின்மலையில் உண்டாகும் சந்தனக் காப்பைச் சாத்தி. தினந்தோறும் பூசையில் சிவபெருமானுடைய திருவடிச்சிலம்போசை கேட்டவர் - சேரமான்பெருமாணாயனார்.

அஉ-அரு. நூல் சிலம்ப கற்று - நூல்களை மிகக்கற்று; ஆவி காவி கமலை வாய் - தடாகங்கள்தோறும் நீலோற்பலங்களையுடைய திருவாரூரில்; கன்று ஆவிக்கு மகவை ஆவிகளைந்தோன் - மநுநீதிச்சோழர்; பெரியபுராணம், திருவாரூர்ச்சிறப்பைப்பார்க்க.

அரு-அசு. சற்றேனும் நீ எள்வாய் அலை - சிறிதேனும் நீ இகழாதே. 'எள்ளைஎன்வாயிலுமிழ்' என்றவர், வரகுணபாண்டியதேவர்; இதனை, "வழிபடு மொருவன் மஞ்சனத் தியற்றிய, செழுவிதை யெள்ளைத் தின்னக் கண்டு, பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன, இடித்துக்கொண்டவனைச்சிலை நுகர்ந்தும்" (உஅ) என்னும் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவையாலும், "பரிந்திடை மருதர் நன்னீ ராடமுன் பரப்பு மெள்ளைக், கரந்தொரு கள்ளன் றின்னக் கண்டவர் கொடுசெ லுங்கா, லருந்திய தென்னை யென்ன வரன்றமர்க் கடிமையாக, வரும்பிற வியின்க ணென்றுன் மன்னவ னயின்முன் வாங்கி" (சுஅ-வது. உரு.) என்னும் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்தாலும், மருதவனப்புராணம், வரகுணச்சருக்கம், சுகூ-ம் செய்யுளாலுமுணர்க.

அஎ. கம்பிக்காதழகரென்பது, தியாகேசர் திருநாமம்.

அஅ. தானமு தன்மையர் - ஸ்தானீகர்.

அக. சைவச்சுருதித் தலைவர்கள் - ஆதிசைவர்கள். பரிகரத்துச்சேயோர் - தொண்டுசெய்பவர்.

கக. போற்று - துதி.

கக-கஉ. கூற்றை அழலுமிழ்ளரி - சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளை. அகக்கோளர் - உள்ளேகொண்டிருப்பவர்கள்.

கங. தண்டு - மாணிக்கத்தண்டு. விட்டதிருவாசல் - விட்டவாயில். இது, சந்நிதியிலுள்ள பெரியகோபுரத்தையடுத்த வடக்குவாசல்.

கச. எடுப்பளவோ - எடுத்தல்மட்டுமோ. காராயவண்ணக்கணை - திருமாலாகிய கணைகள்.

கரு. உரகருணம் - பாம்பாகிய நாண். பீடுகெழீஇ-பெருமைபொருந்தி.

கசு. அன்றைத் தேர் ஆழிக்கு - திரிபுரசங்காரகாலத்துக்கொண்ட தேரின் உருளைகளாகிய சந்திரசூரியர்களுக்கு.

கஎ-கஅ. நேமி - உருளை ; ஆகாயகங்கையையும் மதியையும் இத்தேரின் முடி தொடச்செல்கின்றதென்றபடி.

க00. தூபத்தால் விண்புதைய. புணரி - பாற்கடல்.

க0க. பூசை - திருமால் செய்த பூசை. அந்த - அப்பாற்கடலில்.

க0உ. அவியைக் கையால் தொடநின்றார் - தேவர்.

க0ங. விரிந்த விழியில் உள்ள தீ - கோபாக்கினி. எரிவிழி - நெற்றிக்கண்.

க0ச. வேல் ஆலம் - வேற்படையையும் விடத்தையும். ஆலவட்டம் - விசிறி.

க0ச-க0ரு. வேலைதருகொடி - திருமகள். திருமகளை மார்பிலும் பூமிதேவியைப் புயத்திலும் வைத்தகொடி - திருமாலாகிய இடபக்கொடி.

க0சு. சேயோரிருவர் - விநாயகரும் முருகக்கடவுளும். ஏயோரிருவர் - திருமாலும் பிரமதேவரும்; ஏயோர், ஏனையோரென்பதன் விகாரம். இருபுள் - கருடனும் அன்னமும்.

க0எ. அருக்கர் - சூரியர் பன்னிருவர். முடிவெள்ளருக்கர் - உருத்திரர் பதினொருவர்.

க0அ. எண்மர் - அட்டவசுக்கள். நிலாஒருவர் - சந்திரன். ஐம்முனிவரோடு இருவர் - சப்தரிஷிகள். மானம் - விமானம்.

க0அ-க0கூ. இருகாரிப்பெயரோர் - வைரவக்கடவுளும் ஐயனாரும். ஞாளி - நாய். வாரிப்பணையோன் - மன்மதன். மலைக்கால் - தென்றல்.

க0கூ-கக0. ஓரெட்டுவேந்தர் - திசாபாலரெண்மர். வருடை - ஆடு.

ககக. நவசித்தர் - ஆதிநாதர்முதலியோர். போகர் - போகபூமியிலுள்ளோர். ஆகம் - மார்பு.

ககஉ. ஏமப்பூண்-பொன்னாபரணம். வாமம் - இடப்பக்கம்.

ககங. வரைப்பிறந்த அன்னம் - உமாதேவியார்.

ககச. வான்மகள் - இந்திராணி. மூன்று திருக்கண்மகள் - துர்க்கை. திகிரிக்கைமகள் - காளி.

ககசு. இருவர் - தும்புரு நாரதர் ; கம்பளர் அசுவதரரென்னும் உரகர்களுமாம். இசையாகிய தேனை இறைப்ப.

ககஎ-ககக. குடமுழவு முதலியன வாத்திய விசேடங்கள்.

கககூ-கஉ0. மகுடத்தலையன் - முசுகுந்தசக்கரவர்த்தி. தருநாடு - சுவர்க்கலோகம்.

கஉக. ஒருமறையோன் - சோமாசிமாறநாயனார்.

கஉஉ. முனைவர் - தேவர்.

கஉச. ஆயின் - ஆராய்ந்தால்.

கஉரு. எழுகடலும் இறுகும்

கஉசு. செல்விவரும்ஆலயத்து மடவார் - திருமகள் அவதரித்த பாற்கடலிற்றோன்றிய தெய்வமகளிர்.

கஉசு-கஉஎ. அரிமகன்-மன்மதன். சாபம் - 'இறக்க' என்று உமாதேவியாரிட்டசாபம். நீக்கியது - இறந்தபின்பு மீட்டும் தோன்றுவானென்றது. (திருவாரூர்ப்பு - தியாகராச.)

கஉஎ-கஉஅ. ஒருவன் - விசுவாமித்திரமுனிவர். அவரால் மேனகை ஒருகாலத்துச் சாபமுற்று இத்தலத்தையடைந்து அச்சாபத்தை அவள் நீக்கிக்கொண்டனள். (திருவாரூர்ப்பு - விசுவா.) மால் நகரின் - பெருமை பொருந்திய வீடுகளையுடைய.

கஉஅ கஉகூ. ஒருபெண் - காயத்திரி. பிரமன்பாற் காயத்திரியைச்சேர்த்த சரிதையைப் பிரமயாகச் சருக்கத்தாலுணர்க. (திருவாரூர்ப்பு.)

கஙo. ஒருவிஞ்சையன் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார். விஞ்சையர் மாதர் - வித்தியாதரமகளிர்.

கஙo-கஙக. ஸந்நிதியில்வந்து யாழ்வாசிக்கவேண்டுமென்று திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் கிரம்பப்பிரார்த்தித்தபொழுது, ஸ்ரீவன்மீகநாதர், வடமதிலில் ஒரு வாயில்செய்வித்து, அவ்வழியே வருவித்து யாழ்வாசிக்கச்செய்து கேட்டருளினர்; அவருடன் சில்கந்தருவமகளிர் வந்தனரென்பது வரலாறு: இதனை, பெரியபுராணத்தில் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் புராணம், அ-ம் திருவிருத்தத்தாலும், "திருநீல கண்டத்துப் பெரும்பாணன் திருமூலட் டானன் முன்னே, பெருகார்வத் துடனேயாழ் வாசிக்கப் பெறுவேனே வென்கை பேணி, யுரமாரும் வடமதிலி லொருவாய்தல் செய்வித்துள் வரவுமேவித், திருவாரூர்த் திருமூலட்டானனவன் யாழ்கேட்டுச் சிறப்புச் செய்தான்." (திருவாரூர்ச். ஙஅ) என்னும் கமலாலயச்சிறப்பாலும், "பாதியிரா, வாரூர் வடபுரிசை யன்பாற் றிறந்ததுவும்." (ஙசுசு, ஙசுஎ) என்னும் திருக்கழுக்குன்ற உலாவாலுமுணர்க.

கஙஉ. பிரமதேவர் இத்தலத்தை ஒருதட்டிலும் மற்றைத் தலங்களை ஒருதட்டிலும் வைத்து நிறுத்தபொழுது, இத்தலம் கனத்துவிளங்கியதென்பது வரலாறு; "ஒருதலையினப்புரிமைத் தொழிந்தசிவ புரிவிதங்களனைத்து மற்றை, யொருதலையினுறவைத்தே யுறத்தூக்கிப் பார்த்தலுமப் புரிக்கே யொத்த, குருவிலைமற்றப்புரிகட் கப்புரியிற் பராசத்தி குலவலாலே, யுரியபெயர் சீநகர மதுதனையே திருவாரூரென்பரோர்ந்தோர்." (கமலா. பசுபதி). இப்படி - இத்தலம்.

கஙச. கோடி - வளைவு.

கஙசு-கஙஎ. வாய்முத்தும் தோள்வேயம் எதிர்நிரனிறை.

கஙகூ-கசக. ஆனந்தர் - ஆனந்தேசுவரர். தாமரைப்பூக்களைப் பறித்து விற்று வயிறுவளர்ப்பவனாகிய பட்டினசாமியென்னும் வணிகனொருவன், ஒருநாள் அவைகள் விற்கப்படாமையால் மெலிந்து இத்தலத்தை அடைந்து அன்றிரவிற் சில்பெரியோர்கள் கட்டளைப்படி ஆனந்தேசரை அம்மலர்களால் அருச்சித்து விழித்துக்கொண்டேயிருந்து தாங்க முடியாதபசியால் மறுநாட்காலையில் இறந்தான்; மனைவியுமிறந்தாள். பின்பு அவன் சூரியகுலத்தில் இக்ஷ்வாகுபரம்பரையிற் பத்திரசேனனென்னும் அரசனானான். அவள் அவனுடைய தேவியாயினளென்பது வரலாறு. (திருவாரூர்ப்பு. ஆனந்தே.) தெளிர்த்தல் - முழங்குதல். குருகு - வளையல்.

கசஉ. முழுக - முழுக்க.

கசரு. அந்தி போதும் மதி - அந்தியில் வருகின்ற சந்திரன்.

௧௪௬. முகிழ்ப்பு - அரும்புதல்.

௧௪௮. தார் - மார்பின்மாலை.

௧௪௯. வனசம் கரன் - தாமரைமலர்போன்ற திருக்கைகளில். கனசக்கரன் அமளி கச்சு - கனவியசக்கரத்தையுடைய திருமாலின் படுக்கையாகிய அராக்கச்சு.

௧௫௦. தியாகவிநோதப் பெயர் வரைந்த சேலை - தியாகவிநோதனென்னும் திருநாமத்தை எழுதிய சேலை; இஃது இக்காலத்து, தியாகவர்ணமென வழங்கும். சீரா - தலைச்சீரா.

௧௫௧. ஆடரவக்கிண்கிணி - ஆடரவமும் கிண்கிணியுமென்க.

௧௫௪. முசுகுந்தசக்கரவர்த்தி, வைவச்சுதகற்பத்தில் மாசிமாதத்தில் அத்தநக்ஷத்திரத்தில் இத்தலத்தே ஸ்ரீ தியாகேசரை ஸ்தாபனஞ்செய்து திருவிழாச் செய்வித்தனர். (கமலா. சோமா. ௨௮; திருவாரூர்ப்பு. தியாகராச. ௨௩௪; திருவிழா.)

௧௫௫. வீரை - கடல். வீரகண்டையம் - தியாகேசருடைய வாட்படை.

௧௫௭. திருமார்பிற்குச் செவ்விய அந்திவானமும் செவ்வந்திமாலைக்கு நிலாவும் உவமைகள்.

௧௫௭-௧௫௮. சிவபெருமானுடைய திருச்செவிகளிற் கம்பளர் அசுவதரரென்னு மிருவரும் இடைவிடாமற் பாடிக்கொண்டிருக்கின்றன ரென்பது சைவபுராணவரலாறு.

௧௬௦. தோற்று அழகு - தோற்றுமழகு.

௧௬௧. கங்கைக்கு முகங்கள் ஆயிரமாதலின், கண்கள் ஈராயிரம் கூறப்பட்டன.

௧௬௨. வீதியிடத்து எள்விழா.

௧௬௪. நெருப்பினால் நீர்குறையும்.

௧௬௬. 'அம்பொன் குடத்தோடளித்து' என்றார், கொங்கைகளைப் பசப்பித்தது கருதி.

௧௬௭. அமண் - சமணமதம், ஆடையின்மை. தென்னாட்டு அமணைச் சிதைத்தார் - பாண்டிநாட்டிற்சமணமதத்தை அழிவித்தார். கூறை - ஆடை.

௧௬௮-௧௬௯. கன்று - பசுக்கன்று, வளையல்கள்; பெரியபுராணத்தில் திருவாரூர்ச்சிறப்பிற்கூறியகதை ஈண்டு உணரற்பாலது.

௧௭௨. சாலகம் - தியாகேசர் பக்கத்திலுள்ள பல்கணி.

௧௭௩-௧௭௪. அடிவைப்பு ஒன்றற்கு ஆயிரம்பொன் பெய்தல், "கனகமோரடிக் காயிர நல்குமெங் கடவுளனக நாயகன்" (திருவாரூர்ப்பு. திருநகரச். ௪௭) என்பதனாலுமுணரப்படும்.

௧௭௫. மாலானவர் தனுநாண் - திருமாலினுடைய வில்விற்பூட்டிய நாணி, மயக்கமடைந்த மகளிருடைய உடம்பிலுள்ள இலச்சை.

௧௭௬. வேதியன் - சோமாசிமாறநாயனார்.

௧௮௦. மாறு - விடை.

௧௮௧. சிவதத்த மாவளவன், அரசுரிமையைப் பெறுமளவும் தியாகேசர் அரசராகவீற்றிருந்து நாட்டிலுள்ளாருடைய இன்பதுன்பங்களைத் தமது திருவாக்காலேயேவிசாரித்து அரசாட்சிசெய்தருளினமையின், 'திருவாய்க்கேள்வி செய்தகதை' என்றார். இச்சரிதையைத் தியாகராசலீலையாலுணர்க. திருவாய்க்கேள்வி என்னுமொழியைத் தமிழ்ச் சிலாசாசனங்களிற் பரக்கக்காணலாம்.

௧௮௩. சாந்து - கருஞ்சாந்து.

௧௮௫. சாமன் - காமனுல்.

௧௮௭. கலை - கலைமான், வித்தை.

௧௯௦. தக்கன்மகம் பலரையுங்கூட்டி முடித்ததென்றது ஈண்டு அறியத்தக்கது. கூட்டிமுடியாத, சிலேடை.

ககூஉ-ககூங. தேரூர்ந்தசேய் முத லியோர்கள் இறந்துபிறந்தமை, இவ ருடையபற்கள்வீழ்ந்து முளைத்தமை க்கு உவமை. தேரூர்ந்த சேய் - வீதி விடங்கன். செங்காட்டிற் சேய் - சீ ராளதேவர். கரா - முதலை.

ககூரு-ககூசு. சேயும் உடன்கூடுந் துணையும் - திருஞானசம்பந்த மூர்த் திநாயனாரும் வந்து கூடச்சேருமளவு ம்.

ககூகூ. வள்ளம் - கிண்ணம். அ தென்று - அக்கிண்ணமென்று. ஆய ம் நள் - ஆயத்தின் நடுவே.

உ0க-உ0உ. சூரியகுலத்தில் தசர தர் மரபிற் பிறந்து ஊமையாகவே யிருந்து அரசாட்சிசெய்துவந்த தசர தனென்னுமரசன், இத்தலத்தைய டைந்து வாணிதீர்த்தத்தில் ஆடிஎழு ந்தவுடன் வாக்கு உண்டாகப்பெற்று அதன் வடகரையில்எழுந்தருளிய ப ராசத்தியைப் பலகவிகளால் துதித் தானென்பதுவரலாறு; "மேதகு வா ணிதீர்த்த வியன்புனற் படிந்தவேந் தன், வாதஆ ராளி செய்ய வதனதா மரைமொ ழிக்குஞ், சீதமா கருணை வெள்ளந் திளைத்திடு மூங்கை யென் னப், போதமா மதுரச் செந்தேன் பொழிகவி பலமொ ழிந்தான்" (தி ருவாரூர்ப்பு. பரா. உச.)

உ0ங-உ0ச. சிதம்பரத்தில் அர்த் தயாமதரிசனமும் இத்தலத்தில்திரு வந்திக்காப்புத் தரிசனமும் மிக்கவி சேடமுடையன; இவ்வுண்மை, "ஆ தலாற்கம லாலயத் தந்தியங் காப்பு ங், கோதி லாமணி மன்றத்தி யாம மும் குடியாப், போதும்" (திருக்க ழுக்குன்ற. உருத்திர. ௫சு) என்பத னுல் உணரற்பாலது. இதுபற்றியே தியாகேசருக்குத் திருவந்திக்காப்பழ கரென்பது திருநாமமாயிற்று. தில் லை ஆர் ஊர் - தில்லைமரங்கள் நிரம்பி ய ஊர்; சிதம்பரம்.

உ0௫. ஆனர்த்ததேசத்து அரசனு கியசமற்காரனென்பவன், வேட்டை யாடச்சென்று, கன்றுக்குப் பாலூட் டிக்கொண்டுநின்ற பெண்மான்மீது அம்பையெய்து, வெண்குட்டமுண் டாகும்படி அதனாற் சபிக்கப்பெற்று, எவ்விடத்தும் அந்நோய் தீரப்பெறா மல் இத்தலத்தையடைந்து சங்கதீர் த்தத்திலாடி அந்நோய் நீங்கப்பெற்று இந்நகரத்தைப் புதுப்பித்துப் பலஅந் தணர்களை இங்கே தாபனஞ்செய்த மையால், இதற்குச் சமற்காரபுரமெ ன்பதுபெயராயிற்று. (திருவாரூர்ப்பு. சமற்கார.)

உ0சு. திருவாரூரிற் பிறந்தவர்கள் முத்திபெய்துதற்கு உரியவர்களென் பதை, "திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்" (திருத் தொண்டத். க0) என்பதனாலுமுண ர்க. பேரின்பத்தை அடைவிக்கும் பெம்மான்.

உ0சு - உ0எ. புலை-அசுத்தம். திரு வாரூரில் உத்ஸவதரிசனஞ் செய்து விட்டுத் தமது ஊரையடைந்த நமி நந்தியடிகள்நாயனார் பலரும் தீண்டி னமையால் தமக்கு அசுத்தமுண்டா யிற்றென்றும் ஸ்நானஞ்செய்துவிட் டே சிவபூசை செய்யவேண்டுமென் றும் கருதி ஸ்நானத்திற்குத் தீர்த்தங் கொண்டுவரச் சொல்லிவிட்டுத் தம து வீட்டின் புறத்திண்ணையில் தங்கி னர். அயர்ச்சிமிகுதியால் சிறிது துயி ல்வந்தது. அப்பொழுது, தியாகேசர் அவருடைய கனவி லெழுந்தருளி, "திருவாரூரிற் பிறந்தவர்களெல்லா ரும் நம்கணங்கள்; அதனை நாளைக் காண்பாயாக" என்று அருளிச்செய் துவிட்டு மறைந்தருளினர். (பெரிய. நமிநந்தி).

உ0கூ. மொய்த்து ஆயம் முன் செ ல்ல.

உகக-உகங. தியாகேசர் திருவடி யிலுள்ள ஆடாவக் கிண்கிணியைப் பேதை வேண்டுமென்றல் இக்கண் ணிகளாற் கூறப்படும். ஆட்டைக்கு இருதினம் - பாதசேவைக்கு உரிய நாட்கள், மார்கழித்திருவாதிரையும்

பங்குனிஉத்தரமும். பந்தித்த - கட்டிய.

உகசு. விதிப்பதோ - உண்டுபண்ணுவதோ.

உகஎ. இரண்டு - ஆடரவமும் கிண்கிணியும். இந்தவிரண்டும் ஒன்றாகவுங் கூறப்படும்.

உககூ. இவ்வாட்டு - அஜபாநடனம். ஆடரவமாகிய பதஞ்சலி, ஆதிசேஷனுடையஅவதாரமாதலின், 'இன்னமரி பாயிழக்குமோ' என்றார்.

உஉ0. உரைத்துமோ, உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை.

உஉக. ஆழியான்சேய்-மன்மதன்.

உஉஉ. பெட்குமது - விரும்புதற்குரியது. பொதும்பு - மரப்பொந்து. எதிர்ந்து - மழையையெதிர்ந்து.

உஉச. வேட்பு - வேட்டல்.

உஉரு. பறை - வாத்தியம்.

உஉசு-உஉஎ. சிவபெருமானுடையவிடை - திருமால்; அவர் இராமாவதாரத்தில் இராவணனை முதற்போரினிறுதியில், 'இன்றுசென்று நாளைவா' என்றது ஈண்டு அறியற்பாலது. (கம்ப. யுத்த. முதற். உருசு)

உஉஅ. கமலை என - திருவாரூரைப்போல. கொண்டைக்குத் திருவாரூருவமை. செங்கமலை மாலையே கூடும்படியென்றதற்கு, திருமகள் திருமாலைச் சேரும்படியென்றும் திருமகள்வடிவாகச் செய்யப்படும் அணியும் பூமாலையும் தன்பாற் சேரும்படியென்றும் பொருள்கொள்க.

உஉஅ-உஉகூ. ஆடும்வினை - விளையாட்டு. வேகடஞ்செய்யாதாய் - சாணைபிடித்தல் செய்யப்படாதமாணிக்கமாய். செய்மணியாய் - வேகடஞ்செய்தமணியாய்.

உநக. பாவைவிளையாடி - பாவையை வைத்துக்கொண்டு விளையாடி. கொல்லி-கொல்லிமலை. அம்மலைதன்பாற் பாவையையுடைமையின், பாவையையுடைய இவளுக்கு உவமையாயிற்று; அப்பாவை கொல்லிப்பாவை யெனப்படும். 'போய்' என்றார், பேதைப்பருவங்கடந்தமையின்.

உநங-உநரு. சத்தவிடங்கத்தலத்துள், திருக்காறாயலில் ஆதிவிடங்கரென்றும், திருக்கோளிலியில் அவனிவிடங்கரென்றும், திருமறைக்காட்டில் புவனிவிடங்கரென்றும், திருவாய்மூரில் நீலவிடங்கரென்றும், திருநள்ளாற்றில் நகரவிடங்கரென்றும், திருவாரூரில் வீதிவிடங்கரென்றும், திருநாகைக் காரோணத்தில் அழகவிடங்கரென்றும்தியாகராசமூர்த்திகளுக்குத் திருநாமங்கள் உள்ளன. செவ்வந்திக்கு இட்டபெயராதலின், 'விடங்கு' என்றார். ஆரூரன்நாமத்தது-வீதிவிடங்கென்பது; உரு-உசு-ம் கண்ணிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

உநசு. தொடலை - மாலை. தொடலைசெய்தென்க. மிலைந்து - சூடி.

உநஎ. தியாகேசன்விருப்பே - தியாகேசருடைய விருப்பத்திற்குரியதே. கொடுத்துமென - கொடுப்போமென்றுசொல்ல.

உநஅ. சூடியபின் - நீ அணிந்தபின்பு.

உநகூ. கண்ணுக்குக்கண்ணை இடந்துஇட்டார்-கண்ணப்பநாயனார். தாம்சூடியபூவைச்சூட்டுதற்குரியவர் கண்ணப்பநாயனாரே யென்றபடி.

உச0. திருமாலுக்கல்லாமல்.

உசக. பிறர் - பிறமகளிர். பங்குடையாள் - உமாதேவியார்.

உசங-உசச. திருத்தொண்டத்தொகை.

உசரு-உசசு. கருணாகரத்தொண்டைமானென்பவர், அரசனிடத்து அமைச்சராக விருந்து அவனுடைய அனுமதியின்றி அவன்பொருள்களைக்கொண்டு தியாகேசருக்குப் பற்பல

திருப்பணிகள் செய்து பின்பு அவனால் வருத்தமுற்றுப் பலர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே தியாகேசருடைய திருவடிகளை அடைந்தாரென்னும் வரலாறு ஈண்டு அறியற்பாலது; தியாகேசருடைய விருதாவளித் திருநாமங்களுள் கருணாகரத்தொண்டைமானென்பதும் ஒன்று; "கருணாகரன்செய் திருப்பணியைக் கருதி நலமாய்க் கண்டுசெய்த பொருளாகரனைத்துடையான்பூமியானைப்போலாரோ" என்னும் சோழமண்டலசதகமும் அவர் திருப்பணிசெய்ததை வலியுறுத்துகின்றது.

உசசு-உசஎ. கரம் - ஒளி. துங்கத்திகிரி - மேலாகிய தேருருள். திகிரிவெற்பு - சக்கரவாளகிரி. பொங்க - ஒலிக்க.

உருo. அரியணை - தியாகேசருடைய சிங்காதனம்.

உருஉ. போதணையும் பாப்பணையும் முறையே பிரமருக்கும் திருமாலுக்குமுரியவை. பண்டு அளந்த - முன்பு திறையாக அளந்த. ஆரம் - முத்து.

உருரு. மறி - மான். அல்லாய - இருளையொத்த.

உருஎ-உருஅ. மேல் - பண்டைப் பிறப்பில். இடம் கிட்டுமோவென்க. சிவபெருமான் உண்டருளிய விடத்தின் கொடுமையை உமாதேவியார் தணித்தருளினரென்பது புராணவரலாறு.

உருகூ. பணி - வணங்குவாய். தீங்குநீங்கும்.

உசுo. இடம், சிலேடை.

உசுக. தேவரகண்டரென்பது, ஸ்வாமி திருநாமம்.

உசுஉ. அருத்திவைத்த - ஆசைவைத்த.

உசுங-உசுச. பிறிது - திருமகளுக்கு வேறாக. பொய்கையில் - தேவதீர்த்தத்தில்.

உசுச. வேழமுகன் - விநாயகர். மாற்றை வேழமுகனறியும் போதென்க. ஆணிப்புதுக்கனகம் - உரையாணிப்பொன்; இந்நூற்காப்பில், மாற்றுரைத்த விநாயகர் துதிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

உசுரு. அது - அவ்விருள். முச்சி - உச்சிக்கொண்டை. நச்சு உதயம் - விடத்தின்தோற்றம்.

உசுகூ. தாலக்கா - பனங்காடு. சேய்க்கு - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்கு. அவர் பதிகத்தால் திருவோத்தூரில் ஆண்பனை பெண்பனையாகிக் காய்த்த குரும்பையும் அவர் திருக்கோலக்காவிற்பெற்றதாளமும் கொங்கைகளுக்கு உவமை.

உஎகூ. தொழநின்ற - தொழும்படி தியாகேசர் எழுந்தருளியிருந்த. பொன் - இலக்குமி.

உஎஅ. பாகத்தினும் - பாகத்திலிருந்தும். அசைந்தாடி - தியாகராசர். பால் - வெண்மை. பளிதம் - பச்சைக்கருப்பூரம்.

உஅக. திருமகளும் கலைமகளும்.

உஅஉ. வேய்முத்து - சிவபெருமான். உஅச. கருமா - ஆதிவராகம்.

உஅரு. நிலவை - சந்திரனை.

உஅசு. அரிக்கரியதாமரை - திருமாலுக்கு அரிய திருவடி; வண்டுக்கு அரிய தாமரைப்பூவென்பது மற்றொரு பொருள்.

உஅஎ. நந்து - சங்கம்.

உஅங-உஅஎ. முத்துப் பிறக்குமிடங்களாதலின், கரும்பு, பன்றி, யானை, சந்திரன், சங்கம் இவைகள் கூறப்பட்டன. இவற்றால் சிவாதிக்கியம் கூறினமை அறியத்தக்கது; முன்பு சிவபெருமானை, 'வேய்முத்து' என்றமைக்கேற்ப, ஒன்றன்பால் வினைமுற்றுக்கள் கூறப்பட்டன.

உஅகூ. பனிப்போதின் - பனிக்காலத்துத் தாமரைப்பூவைப் போல,

உகஉ. இழை ஊசல் - செய்த ஊசல்; வினைத்தொகை.

உகாங. கயம் - தடாகம்.

உகசு. மதியப்பூப்பு - சந்திரோதயம்.

உகஅ. வேணுமுத்து - வேயீன்ற முத்து; சிவபெருமான். வாள் நகம் - கைலையங்கிரி.

உகக. பேர்த்த நிசாசரன் - இராவணன். சேர்த்தநிசாசரன் - சந்திரன். கூர்த்து - மிக்கு.

ஙoo. ஒடுக்குமோ - உயிரை ஒடுக்குமோ.

ஙoக. பூசையிற்கூடு மணிதவிர - சிவபூசையிற் கூடியமணி உயிரை உண்ணுதலன்றி; உயிரை உண்ணுதலாவது பசுகரணங்களைப்போக்குதல்.

ஙoஉ. பூண் - பாம்பு.

ஙoங. தமிழ் அமுத விண்டு-பொதியின் மலை.

ஙoச. கன்று - வளையல்.

ஙoக. அம் கை - அழகிய கைமரம்.

ஙகo. ஆழியான் - திருமால்.

ஙகக. திருமாலின் வில்லின் நாணைத் தேவர்கள் கறையான் வடிவங்கொண்டு அரித்து அறுத்த கதை ஈண்டு அறியற்பாலது.

ஙகஉ-ஙகங. திருவாரூரிற் சூரியபுஷ்கரிணிகள் மூன்றாகவுள்ளன; அவற்றிலுண்டான மூன்று தாமரை மலர்கள், முறையே கீழிடத்தையும் பக்கத்தையும் மேலிடத்தையுமேநோக்கி மலர்ந்திருந்தன. (திருவாரூர்ப்பு. சூரிய.)

ஙகரு. பாதாளப் பொற்புவனத்து - பாதாளத்துள்ள ஆடகேசத்தில்.

ஙகசு. பணிக்கு-ஆபரணத்திற்கு. பணிமணி - பாம்பின் மணிகளை.

ஙகஎ. வாசி - விசேடம்; இத்தலத்துள்ள அசலேசரென்னுஞ் சிவலிங்கப்பெருமானுடைய நிழல் கிழக்குத்திசையிலன்றி வேறு திசைகளிற் செல்லாது. (திருவாரூர்ப்பு. அசலே) அசலநிழல் - சலித்தலில்லாத நிழல்.

ஙகக. பண்மகள் - விறலி.

ஙககூ-ஙஙo. இவை வினவிடைகளாகவுள்ளவை: ஙககூ, ஙஉக, ஙஉங, ஙஉரு, ஙஉஎ, ஙஉகூ—இக்கண்ணிகள் வினு; ஙஉo, ஙஉஉ, ஙஉச, ஙஉசு, ஙஉஅ, ஙஙo.—இக்கண்ணிகள் விடை.

ஙஉo. நாளையுண்டு.

ஙஉஉ. அங்கம் பெண்ணுக்குதல்-என்னைப் பெண்ணாக்கல்.

ஙஉங. கோட்டுமதியத்தழல் - பிறைத்தழல்.

ஙஉரு. மறித்தும் - மீட்டும்.

ஙஉசு. பொன்பறித்தது, திருமுருகன்பூண்டியின் பக்கத்தில். நிறத்துப் பாரப்பசும்பொன் - பசலை; நிறம் - மார்பு.

ஙஉஎ. குவளை மிடறு - கருங்குவளை மலர்போன்ற கழுத்து. எகுவளை - நீங்குகின்ற வளையல்கள்.

ஙஉக. கோவம் - இந்திரகோபம். ஆவம் - அம்பறுத்தூணி. விசயன் - அருச்சுனன்.

ஙஙக. பனிக்காலை முட்ட - இராக்கால முழுக்க. தனிக்காலை - ஒருருளையை.

ஙஙஉ. ஓட்டும் தேர் - சூரியனுடைய தேர்.

ஙஙரு-ஙஙசு. ஆசை - திசை. ஆடரவம் சேடனுதலின், 'எட்டுடனு மாசை யுடனுடும்' என்றார். ஆசு-விரைவு.

ஙஙஎ. காமாரி - சிவபெருமான்.

ஙஙஅ. கமலாலய வல்லி-கமலாம்பிகை; இவர் பராசத்தி யென்றுங் கூறப்பெறுவர்.

௩௪௧. வெள் சுத்தான் சேய் - வெள்ளிய சங்கத்தையுடைய திருமாலின் புதல்வனாகிய மன்மதன்.

௩௪௨. படிமம் - கண்ணாடி.

௩௪௩. கனல் ஆற்று - வெப்பத்தை ஆற்றிய.

௩௪௪. பணையப்பணைத்து - மிகப் பருத்து.

௩௪௫. அன்பர் - காமுகர். ஒளித்ததெனை - ஒளித்து விட்டதென்று சொல்லும்படி. வார் வம்பு இறக்கும் - கச்சைக் கடக்கும்.

௩௪௬. தங்கு ஏர் - தங்கிய அழகு.

௩௪௬-௩௪௭. மங்கை முதலைந்தில் - ஐந்து பருவத்தில். கருமம் ஐந்து-பஞ்சகிருத்தியம்; நடு - அழித்தல்.

௩௪௮. இரா-இரவில். இடப்பக்கத்தில் வீணையொன்றையேந்தி.

௩௫௦-௩௫௨. இவற்றால் தசாங்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. மணிவரை - அரதனசிருங்கமலை; இஃது ஆடகேசர் எழுந்தருளிய நாகபிலத்திற்கு யாவரும் செல்லாதபடி இந்திரன் சேர்த்தியது; (திருவாரூர்ப்பு. ஆடகே. ௨௩); மாணிக்கமலையுமாம். ஈராயிரமருப்புவேழம் - ஐராவணம். பஞ்சானனமுரசு - பஞ்சமுகவாத்திம்; இது தியாகேசர் சந்நிதியிலுள்ள விசேடவாத்தியம். வீரகண்டையம் - தியாகேசருடைய வாளாயுதம்.

௩௫௩. பண்கள் பதினெட்டென்பது சிலருடைய கொள்கை; திருவேடகப் புராணம், ஏடகநகர்வளம், ௩௮-ம் செய்யுள்: "அயன்றலை சிவன்றன தங்கை யூடிருந், தியன்றிசைத் திடுபதி னெண்ப ணீர்மையாற், பயன்றரு மூவர்தம் பதிக மோதுவார், முயன்றுறை மாடகோ டிகளு மொய்த்தவே." என்பதனாலுமுணர்க.

௩௫௪. மாட்டோர் - பக்கத்திலுள்ளோர். 'என்' என்பதை 'மகிழ்ந்து' என்பதனோடுங் கூட்டுக.

௩௫௬. பெய் போதில் - அருச்சித்த ஆயிரம் தாமரைமலர்களில். பெறும் சிறுவன் - மன்மதன்.

௩௫௭. வேழம் - யானை, கரும்பு. கல்லோலம் - அலை.

௩௬௦. இருந்தோர் - இருந்த விறலியரும் பாணர்களும். குன்றை - மேருமலையை.

௩௬௭. தாங்கித்து - அலைந்து.

௩௬௮-௩௭௭. திருவந்திக்காப்பு வருணனை.

௩௬௯. உம்பர் சேனாபதி - முருகக்கடவுள்.

௩௭௦. கண்டையம்-வீரகண்டையம்; வாள். விரவு ஆர் - கலத்தல் பொருந்திய.

௩௭௧. மலர்களாற் செய்யப்படும் மாலை, தோடுமுதலியவற்றைப் பணியென்றல் மரபு.

௩௭௩. மத்தளம் - சுத்தமத்தளம். இதுமுதலாகிய ஐந்தும் சுத்ததத்துவங்கள் ஐந்தென்று சொல்லப்படும். (தியாக. திருநகா. ௩௭௧.)

௩௭௫. கொத்து - அடியவர் தொகுதி. பதியிலாள் - உருத்திரகணிகை. 'அசபைக் கோலத்துக்கு' என்று திருத்திக்கொள்க.

௩௭௧. புல்லம் - இடபம்.

௩௮௨. வீதி, சிலேடை.

௩௮௩. சந்து - தூது.

௩௮௫. ஐம்போது - கோட்டுப் பூமுதலிய ஐவகைப்பூக்கள். கம்பேந்தி - திருமால்.

௩௮௬. நிச்சவிழா - நித்தியோத்ஸவம்.

௩௮௮. குழவி - மனுநீதி கண்ட சோழருடைய குமாராகிய வீதி விடங்கர்.

௩௮௮-௩௮௯. திரிசங்குவென்னு மரசன்முதலியோர் தேவதீர்த்தத்திலாடித் திவ்யசரீரம் பெற்றுச் சுவர்க்

க மடைந்தது பற்றிப் பொருமையுற்ற இந்திரனது கட்டளையால் வாயுதேவன் அத்தீர்த்தத்தைத் தூர்த்தான்; அதனால் வாயுதேவனிடத்தும் இந்திரனிடத்தும் சிவபெருமானுக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. (திருவாரூர்ப்பு. இந்திர.)

ங௯உ. பத்தி - சிவபக்தியை.

ங௯ங-ங௯ரு. கைக் கொளலின் - கைக்கொண்டிருத்தல் போல. திரு- தெய்வவுத்தி யென்னும் ஆபரணம்; பிறையும் திருவும் பொலிகுழலாள்.

ங௯அ-ங௯௯. இறை திருக்கண் - சோமசூரியர்கள்; இவை அரைப்பட்டிகையிலுள்ள மணிகளுக்கு உவமை.

சOO. கோடிய - வளைந்த.

சOஉ. இவை யென்றது, பின்னர்க்கூறப்படும் புயல் முதலியவற்றை. ஏற்றுனுடனே தூது மொழிந்திடாது. தாய் - தாவி.

சOங. ஒட்டு இரக்கும் - ஒட்டால் இரக்கும். முனிவர் பன்னியரை-தேவதாருவனத்து முனிவர்களுடைய மனைவியர்களை.

சOஎ-சOஅ. சங்கார் கையான்-திருமால்.

சO௯. இளங்கோக்கள் - வைசியர்.

சகO. மீன்வலையால் - மீன் வலையோடு.

சகங. மூவரும் ஓதியவை - தேவாரங்கள். மோகத்தால் வருவர்.

சகச. நள்ளாற்றுச்செய்யுள், 'போகமார்த்த' என்னும் திருப்பதிகம்.

சகரு. அரசு - கூன்பாண்டியர்; அவருக்கு வெப்புநீங்கிய சரிதம் ஈண்டு அறியத்தக்கது.

சகசு. கூன் தள்ளு திருப்பாட்டு, "வாழ்க வந்தணர்' என்னுந் திருப்பாசுரம்.

சகஎ. யாழ்மூரி, "மாதர்மடப்பிடி' என்னுந் திருப்பதிகம்.

சகஅ. கல் மிதப்பச் செய்த திருப்பாட்டு, "சொற்றுணைவேதியன்" என்னுந் திருப்பதிகம்.

சக௯. ஊரன்கவி, "பரவும் பரிசொன்றறியேன்" என்னுந் திருப்பதிகம்.

சஉக. பங்குனியுத்ஸவத்தில் ஆழித்தேரினின்றும் இறங்கிய பின்பு, ஸ்வாமி, திருவாரூரிலிருந்து புலிவலத்துக்கு மேற்கே யிருக்கும் வேலங்குடியிலுள்ள மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளி அதற்கு எதிர்த் தோட்டத்திலுள்ள பாகற்கொடிகளை அறுத்தருள்வது தொன்மையான வழக்கமென்று தெரிகின்றது. இது, பாகல்வேட்டை யென்று வழங்கும்; மருவுபுகழ்க் கிர்ஷ்ண மகராச ராணை, யரிய வடமலையா ராணை-திருவாரூர்ப், பாகற்கொடியறுப்பார் பாதத் திருவாணை, த்யாகக் கொடியிறக்கா தே." (தமிழ் நாவலர் சரிதை, தத்துவப் பிரகாசர் பாடியது) என்னும்வெண்பாவும், 'ஆடாது மாடிப்பாகற் கொடியறுத்தார்' என்று வழங்கும் பழமொழியும் இதனை வலியுறுத்தும்.

சஉங. கொந்தளிப்ப - மிக்குமுழங்க.

சஉரு. பேரன்பன் - விறன் மிண்டநாயனார். புறம்பென்றது, அவர் புறகென்ற மொழியை; திருக்காளத்திநாத ருலா, ஙஙங, ருசரு-ம் கண்ணிகளைப்பார்க்க. இச்சரித்திர விரிவை, பெரியபுராணம், விறன்மிண்டநாயனார் புராணத்தாலுணர்க.

சஉஎ. சேவடி தேய.

சஉஅ. தியாகேசருடைய திருவாடுதண்டின் பெயர் மாணிக்கத்தண்டென்று வழங்கும்.

சஙO. நான்மறையோன் - சோமாசிமாற நாயனார்.

சஙக. கேள்வி ஓர் - கேள்வியை உணருகின்ற. வேள்வியோர் - அந்த நாயனாரது யாகசாலைக்கண் இருந்த அந்தணர்.

௩௩௩. நிறுத்தத்தை, ௩௩௨-ம் கண்ணிக்குறிப்பாலுணர்க.

௩௩௫. இவளது அழகின் மிகுதியைக் கண்டு வெட்கித் திருமகளும் விளர்ப்புறுவாளென்றபடி.

௩௩௬. தென்னுலவை - தென்றல்

௩௩௭. ஆதிதிருச்சால்கத்து - தியாகராசருடைய பல்கணிவாயிலில்.

௩௩௯. இவள் சொல் இசையைப் போல்வதாதலின், அதற்கு மனமுருகிக் கொடிய புலியும் பாம்பும் பணிவனவாயின; "கடும்புலிக ளயர்ந்துசித்ர காயமெனும் பெயர்விளக்கக், கொடும்பணிகண் மாலையதாய்க் குலாதந் விளக்கேற்ற" (அழகர்கலம்பகம்-௧) என்பதனுலுணர்க. மன்றாட்டிற் புலியென்றது, வியாக்கிரபாதரை; பணியென்றது, பதஞ்சலியை.

௩௪௨. பனசை - திருப்பனந்தாள். காரிகை - தாடகை யென்னு மாது; இவள், கலைச்சி யென்றுங் கூறப்படுவள்; திருப்பூவணநாதருலா, ௩௩0-ம் கண்ணிக் குறிப்புரையைப் பார்க்க.

௩௪௩. 'பெய்துடைய கோமான்', எனத்திருத்திக் கொள்க. செம்மனச் செல்வி யென்பது, மதுரையிலிருந்த பிட்டு வாணிச்சியாகிய வந்தி யென்பளது பெயர்; "சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள் செம்மனச் செல்வி யென்னும், பேருடை நரைமூ தாட்டி பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வாள்" என்பதனுலுணர்க; (திருவாதவூ. மண்சுமந்த. ௨௨).

௩௪௩. மகவைக்கொய்து.

௩௪௪. செங்காட்டு அம்மை - சிறுத்தொண்டர் மனைவியாராகியவெண்காட்டு நங்கையார். சந்தனநங்கை - வெண்காட்டு நங்கையாருடைய தாதியாராகிய சந்தனத்தார்.

௩௪௭. கைவண்டு - கையிலுள் வளையல்.

௩௫0. தெள்ளேணம் - மகளிர் விளையாட்டுக்களுள் ஒன்று.

௩௫௧. சம்புப்பரி - நரிக்குதிரை.

௩௫௩. திருத்தோள் நோக்கீர் - திருத்தோள் நோக்கம் செய்வீர்; விளி. தோள்நோக்கம் - தோள்வீச்சென்றும் வழங்கும். பல்வரியீர் - பலவகையானவரிக்கூத்துக்களையுடையீர்; விளி. பல்வரிக்கூத்தின் பெயர்களைச் சிலப்பதிகாரம், ௭௧-ம் பக்கத்துள்ள "சிந்துப்பிழுக்கை" என்னுமேற்கோளாலுணர்க.

௩௫௫. அன்னார் இசைத்தன - குயிற்பத்தும் திருத்தசாங்கமும்.

௩௫௭. சிவபத்தவாணி - சிவபக்தர்களுடைய பெருமையைக் கூறும் வாக்கையுடையது. கனிவாய் - மகிழ்ந்து.

௩௫௮. ஒரு சொல், "தில்லை வாழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்" என்பது.

௩௬௧-௫0௬. இக்கண்ணிகளில் மகளிர்களுடைய உறுப்புக்களுக்கு உவமை கூறுதல் முகமாக எடுத்துப்பாராட்டியிருக்கும் உண்மைநாயன்மார்களுடைய அற்புத திவ்ய சரித்திரங்கள் ஆழ்ந்து நோக்கி இன்புறுதற்கு உரியன. இவற்றில் தனியடியார்கள், தொகையடியார்கள் யாவரும் கூறப்பெற்றுள்ளார்.

௩௬௧. அளவு பேச எற்கு அடங்கா.

௩௬௨. இளையையின் மாறர் - இளையான்குடிமாறநாயனுர்.

௩௬௩. மாறர் - நின்ற சீர் நெடுமாற நாயனுர். பண்டையிற்படும்.

௩௬௪. அணங்காக - தெய்வத்தன்மையுள்ளதாக. அசி-ஒருவகைவாள்.

௩௬௫. நவி - மழு.

௩௬௬. படிபு - கொன்று.

௩௭௫. பந்தர் - முத்துப்பந்தர்.

சஎசு. மந்திரம் - திருமந்திரம். அந்நூலில், 'கெர்ப்பக்கிரியை' என்னும் பகுதியில், ௩அ-ம் செய்யுளிற் குயிலின் பெயர் வந்திருத்தல் காண்க.

சஎஎ. ஆனையநாயனார் அமைக்குழல், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனார் வீணையென்க.

சஎஅ. கா - சா;த்த.

சஎசு-சஎகூ. இனிமை ஐந்து, குயில், பால், குழல், வீணை, கனி. தண்மை ஒன்று, சந்தனம். அருணம் - செம்மை.

சஅ0. துப்பு - நுகர் பொருள். பகடு - யானை.

சஅ௩. கலையர் - குங்குலியக்கலையநாயனார்.

சஅஎ-சஅஅ. செங்கணர் - கோச்செங்கட்சோழநாயனார்; முன் - முற்பிறப்பில்; இவர் சிலந்தியாயிருக்கும் பொழுது.

சகூசு. மென்மை தொடையன்றே.

ரு0க கற்பூரம் பூதிப்பொடியன்றே.

ரு0உ-ரு0௩. சிலை - கல். மற்றச் சமயத்தும் மற்றத்தெய்வத்தலத்துமென்க. திடத்திற்குச் சிலைகளிரண்டுமுவமை.

ரு0அ. சதகோடி - சதகோடி மகளிர்.

ருகஎ. கவி - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். தண் இயலா - தண்மை இயலாமல்.

ருககூ. விட்டு ஆலும் - வாய்விட்டுக் கூவும்.

ருஉ0. பிள்ளை - திருஞான சம்பந்த மூர்த்திநாயனார். பெண்ணை - பனை. புள் - அன்றில்.

ருஉஉ. வேடை - வெப்பம். குவடு - கைலை. வாடையது - வடகாற்று.